

 Edebiyat Defteri

Feride Temel -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
25 Haziran 2022 Cumartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Düş

unutmak mı
bu kadar yaşananlardan sonra
yüreğim viran
pembe umutlar katran
kolay mı
düş kırıklığına uğramak
akıyor hicran

sonsuz bu hüzün
ölümümle son bulacak
anladımki
mutluluk çok uzak

varsın olsun
soranlara diyceğim
bu ömrü niye
sevgi için harcadım
bu gece
kalemimle dertleşeceğim

Feride Temel Almanya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/69834/dus.html>

Türk Kadını

bırakın özlemimle
kavrulayım
şiiirlerimi yorgan yapıp
sarılayım
yurdumun üzerine
kara gölgeler dağılınca
ayılayım
kükremiş arslanlar gibi
saldırayım
haksızlığa baş kaldırayım
düşünmeye değer derine
sahi ben
hangi ülkenin toprağının
kadınıyım

Feride Temel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/70947/turk-kadini.html>

GÜNEŞE ADINI YAZMALIYIM

gün batmadan gökyüzü kararmadan
gölgeler sinsi sinsi kaybolmadan
elimi çabuk tutmalıyım
mahsun suçlar uyanmadan
nedenler niçinler başlamadan
ikinci vakti çoktan geçiyor
seni yitirmekten korkmalıyım
seni yazmalıyım bir yere
ama nereye
kağıda duvara kalbime
hiç biri emin değil bence
ihanete uğrar birgün
seni unutmaktan korkmalıyım
güneşe adını yazmalıyım

04-10-2001 Feride Temel Almanya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/79749/gunese-adini-yazmaliyim.html>

Ren

Ren nehriyim durgun bulanık sularım
ne zaman yakınımdan
kara tren geçse çığlık atarım
özlemlerim fren tutmuyor
dile gelse ne sırları saçarım
gurbette ulu pınarın suyunu özleyen
bir kadın var

Gölbaşının gölünden ışıkları
pırıl pırıl görünür
ağustosta bağ haymaları
küme küme kurulur
babamın bulduğu kömür
o gün bu gündür yurdun
dört bir yanına çekilir
gurbette bağ uykusunu özleyen
bir kadın var

h
okuduğum okul
şimdi harap virane
güneyin tepesine
evler kurulmuş şahane
kordon boyu gezen gençler
iş tutmaz eder bin bir bahane
gurbette köyünün toprağını özleyen
bir kadın var

Feride Temel Almanya

26-02-2007

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/89619/ren.html>

Uyuyor

ben Ren'in kıyısında geziniyorum.
Gözlerim yarınlara umut ışığı arıyor
Yüregimse güneşle dalmis sohbette
Yurdumun geleceğine kaygı duyuyor!..
Düşlerimde mavi gözlü kemal im uyuyor...

Feride Temel ALMANYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/96469/uyuyor.html>

Kısrak Özlem

kırgınlığın siyah puanları
düşüyor tenime
odam karanlığa bürünüyor
dengesiz kelimeler
dudaktan sere serpe
düşer tozlu yerlere

kalp çarpıntısı
kare mermerlere çarpıyor
gölgesini arıyor
vukuatlı yürek izlerim

yıldızsız gece efsunlu
üzgün mehtap
sayısız günler mülteci
asılır askıya

unutulmayan
bakışlarında saklı
ıssız karanlıkta yokuş
çözülemeyen cebir gibi
yüreğimde cevabı rehin

sarı gazellerim düşüyor
gidişinin gecesinden beri
gök kuşağının alaca rengi
arzulanan kısrak özlem
tarifsiz yolculuğa çıkıyor

kuşatılmış şehrim
is duman kokuyor
sokaklarım
alevler
gökyüzüne doğru yayılıyor

her düşen cemrede
baharı beklerken
umutsuz aldanişlara kapılıyor
varoşların içinde
yitik yüreği arıyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/98321/kisrak-ozlem.html>

Usumda Hayaller

küstü uzaklaştı ten
his duygu parçalandı
küçüldü
aldatılmayı yenemedi
karanlığın suskunluğuna gömüldü

kızıl laleli düşler yok
sağır zamanlara sığınık
mutluluk acı badem tadında
gerçek tadını yitirik
huzur sarp kayalıklara kaçık
yılğın bitkin
aç gönül nasılda tok

gönül dağının çiğdemleri
bir kıvılcımla tutuştu
gökyüzü
siyahları giyindi
çiçeklerin tozları
rüzgarlara karıştı
yeşil vadiler çöle dönüştü

usumda hayaller
kaçıncı kez yaşamını yitirdi

sonbahara çevirdi umut gözlerini
oysa avcumun balkonunda
uyutup saklıyordum
kat kat çıktı göğecular
konakladı en yüksek gökdelenin tepesine
dört yanı çevrilik
lacivert zamanlara terk etti

tebessüm
göçmen kuşların kanadına takıldı
gülüşler
ağlayan çocuğun gözlerine küstü
farkına varmadan ne çok şeyi
habersiz yolcu etmişiz

senin gücüne
senin varlığına sığındım Yarab
biz insanogluna kaybattiklerimizi
tekrar nasip et

Feride Temel Almanya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100721/usumda-hayaller.html>

Geciken Tren

bükülü bulduk düğümleri
çapraz ilmekler içinde
çözdük uğraştık
ömürden geriye
ne kaldı
kesik nefesler
kapı eşiğinde

biri karmaşık düğümün
çözülecek gibi değil
uğruna bir ömür harcadık
ayn dili konuşsakta
açmak olanaksız
sessiz emeklere yandık

düşleri çıkardım gecelikle
üşüyor penceremde
geride kalan
soğuk bir ten
ağlıyor kocamış Ren
nerde benim umutlarım
hangi sokağın ucunda
geç kaldın geçti tren

Feride Temel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101550/geciken-tren.html>

vakitsiz

zamansız çalıyor
kalp tık tık ediyor
davetsiz geliyor
baksana yüreğim
gelen kim

sonbaharın sonu
geciken mutluluğu
vakitsiz misafiri
neyleyeyim yüreğim
gelen kim

kapat pencereyi
açma kapıyı
bu ana kadar nerdeydi sor
sevme yüreğim
gelen kim

Feride Temel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106651/vakitsiz.html>

Ey Hayat

yanılmıdır
af edip
hep baş sayfaya dönmek
gün ağarırken
sebil aynalarda
göz yaşıyla yıkanmak

takıntımıdır
göz göze gelip yalan söylemek
sevgimdir
fikir dağarcığından
senaryo yazmak

korkaklıkımdır
zakkum dolu yoldan sapmak
samimi olup
yalnızlığa kulaç atmak

sevmeyin ne olur
elma çiçekleri pembe açarken
gönül tarlanın firezleri kuruyor
yüreğe kurşun gibi
sefil şiirlerimi şişliyor

ey hayat
kör bir çakı ile
gün gün canı yonutuyor
kanı akıtıyorsun

Feride Temel Almanya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/111504/ey-hayat.html>

Ver Yüregimi Ellerime

sabır ile oldu sülün
bir gri bulut şimdi
yüregimde kör düğüm
kurur kristal vazoda gülün
ben arayışlar içinde
ayakların sıra dışı
bastığın kaldırırma
sarı bir kanarya bırakıyorum

kalsın ayakların orda
bende yürüsün bu özlem
duvarlar dost görünsün
kibirli olsun yüreğin
eğilmesin fotoğraflarda boynun
dik dursun onurun
baktıkça incineceksin
kahredecek seni pişmanlık duygun

son bir karar ver kendine
kır ümidini gecelere
bensiz hayatın rast gele
ver yüregimi ellerime
dokunma tenime
kuşlarla özgürlüğü yarışıyorum

Feride Temel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/112054/ver-yuregimi-ellerime.html>

Belki Bir Umut

kırlangıç kanadına yükleyip anıları
dün lale bahçesine gittim
yıkık harabelerden geçtim
gelincik tohumları döktüm
kuruyan topraklara
belki bir zaman sonra .....

kırık pencerelere baktım
hüzünlü yüzler gördüm
umutsuz bir yaşam
karanlık sokaklarda
kaybolan gençlik
duyu organlar bozuk
bakıpta görmemek
görüşte sevmemek
manevi duygudan yoksun
nerde can dost nerde .....

bahar mıydı yaz mıydı
haziran mı yoksa eylül müydü
bir çocuk vardı kaya üstünde
göksu ırmağını taşıyan
akşam vakti gök kuşağı geçer üstünden .....

huysuz bir bulut
sağnak yağmur
huzur içinde akan yaşam
ah çocukluğum şimdi nerede.....

bireyleştik hepimiz şimdi
unuttuk kendimizi sevdiklerimizi
yalnızlık tek odada
yaşayan hep yalnızlık.....

susuz kurumuş kalpler
bir yudum sevgiye hasret
dün lale bahçesinden geçtim
viran şehirler gördüm
kurumuş topraklara güller döktüm
belki belki bir umut .....

Feride Temel Almanya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/119379/belki-bir-umut.html>

Suskun

hayaller yürütüyorum
özlemin açık kalmış penceresinden
akşam güneşinden sonra
gözlerim kapalı
yaşanan ne varsa olumsuz
bakraşlar içine doldurup
elim yüreğimin başında
unutmak için belki
siyahın tonlarında damlalar damıtıyorum

ne vardı incinmeseydi
kırılmasaydı bu kadar kalbim
diyesim geliyor

kim set çekebilir
hayatın önüne
hayatın işlevi nazı değilmi
pembe düşler görmezki insan
bu gece keşkeler bitmeli
son hazan yaprağım dökülmeden
unutmalı

umutlar biriktirmeliyim
eylül güneşinde
sonbahara adım kala
belkileri çoğaltmalıyım

senli hayaller üretiyorum
elinde beyaz çiçeklerin
özlemine çekiyorum
belki bir umut

Feride Temel Almanya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/119684/suskun.html>

Eylül Güneşi

rüzgar hazin hazin eserken
yaşam kırık dökük önünde
her hüznünden bir şiir doğdu
bakmayın ara sıra
yakınan diline

inanmazsınız ama
bütün yaşanan hüznülere
sonradan sevinir oldu

yılların birikimi düşsede elinden
eylül güneşi değmedi mi
saçlarına dün senin

aynalar çatlak acımasız
silik en anlamlı hatıraları
arı yürekler harabelik
karşı yolda tamirat yapan işçi
kırık bir kalbi tamir edebilir misin

sonra git
kendi işinin başına
dök dertlerini suskun taşlara
onlar insanlardan iyi anlar halini
boşa gitmez emeğinin teri

bilmelisin artık
yaşayamazsın
çilesiz yağmursuz sen

Feride Temel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/121394/eylul-gunesi.html>

Kadın Şair

yakın bir hüzünden aldığım
uzun bir gül yarası
yüreğin dağ ova gezmesi
ana olduğum içinmi
endişenin derinden kemirmesi

yüzleri yağmurdan
ıslanmış şehrin
saçlarıma dünden düşen çiğ
gece ışıldayan su damlası
geleceğinden kaygılı
güzel çocuk
sabaha beş kala ağlamalar
belliki yarası derin

tozlu bir coğrafyada
parçalanırsa yakındaki nehir
gök gürlemesine benzer
ses duyulursa
kıyıda yolcu da yükte kaldığı zaman

besbelli önceden almış zehir
hangi bilim adamı
sezinleye bilir

yuttum tozları
hayata dair
ipte yürüyen cambaza
denge kaybettirir

gözleri uyku arayan
kadın şair
elinde kalem
gönlünde ilham olsada
nasıl nasıl aşk şiirleri yazabilir

Feride Temel Almanya
21-11-2004

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/121995/kadin-sair.html>

mutluluk

gurbet sokakları
ay yıldıza boyandı
her evde
bayrağım
pencerelerde sallandı
sevencimiz doruğa
ulaştı
mutluluk dedikleri
böyle şeymiydi
gözlerimden
habersizce
sevinç yaşları aktı

Feride temel

16-06-2008

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/123160/mutluluk.html>

Yazıyor

gözler uzaklarda
rüzgar efil efil
sağnaksız
yürek sebil

deniz
mavi bakışlarıyla
terasa uzanmış
teni seviyor

çocuklar havuzda
neşe ile oynuyor
uzaktan gelen
alabora eden telefonda
olmasa

yarının büyükleri
açtan toktan
vardan yoktan
şimdilik
anladıkları yok

bilmezler
gelecekte nelerin beklediğini

bırakın
bu çocuklukları
doyasıya yaşasınlar
deniz
anıları dalgasına
yazıyor

Feride Temel
Atakent
09-08-2008

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/138254/yaziyor.html>

Hüzünlü Şarkılar

uzunca bir yorgunluğun ardından
iğneye hangi renkte
iplik takılır
kükürt kokular saçan gözle
hangi tarafa nereye bakılır

içimde
güneyin yörüngesi
sus pus olmuş düşünceler
esen rüzgar kanadına yapışır

yaşanacak olumlu
güzelliğe
niçin neden
kırılmış aynalardan
korkularla gözetilir

evrenin kuzey bölgesinde
yine savunmasız canlara
ateş edilir
dünya kuruldu kurulalı
insan oğlunun yüreğinde hırs
bitmedi tükenmedi
yanan yürekler boşuna yanmış

güçlü zayıfı
ezme savaşına katılır
oysa her canlıya
yeter bu doğa artar

kimliksiz bir çocuğun avuçlarında
uyuyan korku
tedirgindir
karıncanın kocaman yüreğinde
dostluğu özümser
akşam üstü kentin
üzerinde dolaşan gri bulutlar
kayıp çocukların anonsunu verir

yüreğin en ücra yerinden
hüzün şarkıları çıkar
akordu bozuk gitarda
denizin kıyısında
sabahın son ışığı sönene kadar
çalarda çalar

Feride Temel
Atakent
13-08-2008

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/139310/huzunlu-sarkilar.html>

Göçebe Eylülüm

hüznün hırkasını çıkarıyorum
sağnak bir yağmurun üzerinden
desemde
hep başarısız mı bu yürek

göçebe eylülüm
yaşama doğuş ayım
on bir eylül sana saatler sayılı
parmağıma somut kalemi sıkıştırıyor

yazdıkça yerini
bir sonraki şiire
tatminsiz
tılısım saçıyor

benliğimin dağarcığı uçurum yar
dipsiz kuyudanda uzak
içimdeki fırtınaya bir ad kuramıyorum
biri bulurse
bir ad konsa

günler
son geometresini çiziyor
hüznün kara saçlarını yakalarken
saatler susuyor

yorgun
nar ekşili gözler
uzanmış gecenin yalnızlığına
yıldızlar öksüz sönük
ay habersiz yasin ardından
ağıtta

düşler hayaller
kızıla çalar
endişe korku keder
alabildiğine
geviş getirerek amacına ulaşıyor

göçebe eylülüm
hüzünlere pervasız
kucak açıyor

Feride Temel
Almanya 05-09-2008

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/146395/gocebe-eylulum.html>

Hüzün Ve Eylül

sarı sıcak yazdan
güneşi
ödünç alır eylül
geceden gündüze
şımarık bir çocuk gibi
nazlanır.....

perdesi yırtık
umarsız
heybesi hüzün dolu eylül
bayramın ilk günüyle
çarıksız
yollarır.....

dileğim
hüzünle eylül
sarmaş dolaş
kan kardeş
bir yerde konaklamadan
gideceği limana
ulaşır.....

Feride Temel
Almanya

29-09-2008

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/153719/huzun-ve-eylul.html>

SEVİYORUM

seviyorum
gülleri laleleri
seviyorum
kitapları şiirleri
seviyorum
çocukları insanları
yaşlısını gencini
seviyorum
güneşi ve ayı
seviyorum
seni ve insan olmayı.....

not- ilk kitabım duygu pınarından alıntı

1997

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/155656/seviyorum.html>

Taş

yürekte bir taş
ben kovdukça
o yerleşti

onurumla kırmaya çalıştım
ben kırdıkça
o devleşti

utanan ar damarlarıma inat
hokkabaz
zaman geçtikçe
kayalaştı

şimdi nerde mi
gurbetten ucu
toroslara ulaştı

Feride Temel
Almanya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/155897/tas.html>

ŒEHİT

hayattan yoruldu
susturucu takılmış
ruhsatsız silahla
arkasından vuruldu....

suçu ----
gözünü açtı
vatanım dedi.....

şimdi ne oldu
şehit mi.....
gazi mi.....

Feride Temel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/158296/sehit.html>

Kalp

her canlıda var
ama
insandaki zarif ve naif
inedir ince
incinince kırılır.....

herkesin kendi yumruğu kadar....

kimi
bakır demir aliminyum
kimi
yakut zümrüt pırlanta uranyum
kalitelisine paha biçilmez.....

niçin farklı farklı
oyalı ipek nakışlı
kalın kaşlı
taşlı.....

insanı insan yapanda
o değilmi
çalışınca ayak yürür
durunca hayat durur.....

ne olur Allahım....

bazısı su gibi berrak duru
hepimizi kötüsünden koru.....

Feride Temel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/160011/kalp.html>

Aşk Kırmızı Sever

ruh kendi ekseninde
realistliğini korurken
aşkın soluk nefesi arka sokaklarda
belliki cesareti yok
habersiz kapı çalmaya.....

bu gece
düşün ne buhranlı anında
siyah bir çorap geçirmiş yüzüne
dikilmiş karşıma.....

aşk senin gözün kör
kulağın sağır
sesin çıktığı kadar istersen bağır
seni almam içeri
sen cekedi ters giydirirsin insana.....

toprağa basan emin adımları kesersin
izin yok
benliği kuş gagası gibi oyarsın
yüreği inceden sinsice ezersin
mantığı yok edersin.....

aşk kırmızıyı seversin
hata üstüne hata yaptırırsın
nefes tüketme boşuna
seninle anlaşılamam.....

benim yürekte
sevgi saygı var
başka kapıya.....

olağan üstü hal kuşatırken
yurdumu
mehmetlerimin kanıyla toprak sulanırken
kaleme üç beş binlik rüşvette versem
pilastik aşkın şiirini yazamam ki.....

Feride Temel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/161679/ask-kirmizi-sever.html>

Gölbaşı'nı Düşünüyorum

Gölbaşı'nı düşünüyorum
karlı bir günde

yağıyor kar lapa lapa
dağ ova bembeyaz
göl buz tutmuş
ulaşım kapanıyor...

dışarıda
bir canlı yok
sazaklar donuyor

bir çocuk çığılığı geliyor bozkırda
eller kelepçeli geçiyor sanık...

Gölbaşı'nı düşünüyorum
karlı bir günde
Kalemkaş, Besni,
Çatalağaç, Erkenek
birbirine yakın komşu...

özlemimi çektiğim yer Harmanlı
güneyin tepesi dumanlı...

unuttum hangi sene
bağırıyor akşam ezanından sonra tellal
bu hayra alamet değil
Ozan köyünde yangın var.

Gölbaşı'nı düşünüyorum
duman ve is içinde
özlemim kor içimde...

Feride Temel
Almanya
18-01-2003

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/170497/golbasi-ni-dusunuyorum.html>

Ak Güvercin

senin yurdunda yok
kederden yana söz
sana sevgi yaraşır
çocuk gülüşünde...

konarsın bir dala
bahar tez gelir
açar pembe beyaz çiçek
yarının
sevinç müjdeleri...

yoksul insanın yüreğinde
var olan ateş
umut ağacına
keskin bıçakla yazılı
unutulmaz adın...

hava bulutsuzken gökyüzü
ve uçurtmam geçiyor ufkundan
barış giysili
başı dik
sevgi dolu gözlerin önünden
sevinç yaşları akıyor...

fakirin sofrasına konan
ak güvercin
adını yarınlar
onurlu bir bayrak gibi taşıdın...

Feride Temel
18-03-2002

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/174217/ak-guvercin.html>

Onbir Eylül

özgün
hayallerimin kapısını araladım
alaca karanlıkta
gül yaprağına nağme yazıp yolladım
sevinmeler sundum
gri renkte bulutlarla yurduma
özlem umut hasret
ne kadar varsa
dile geldi bugün
of efkar sardı başımı
annemden kalan
yadigar mendil ıslandı göz yaşıyla

kuşluk vakti
fistanıma yedi veren gülleri topladım
serdim eylülde kalan güneşe
içine sevgiler koydum
habersiz
takıldı bir rüzgarın yeline
bakakaldım
arkasından uçan emeklerime

alev sarısı güneş
yolcu karanlığa
bir sessizlik çökmüş haneye
sisler perdesini dağıtmışa benziyor
anlaşılan ömrün son demi

bugün on bir eylül
yüreği inciten ne çok diken varmış
benimde
hayatımın unutulmaz günü
dikenin en zalimi
en acımasız
unutulur mu
ölümle yaşam arasına gidip gelmeler
ah ah
nerden ilişti gözlerim takvim yaprağına

11-09-2006
Feride Temel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/207097/onbir-eylul.html>

Özlemek Yaşamaktır

seni özledim ana vatanım
uzak bir Avrupa şehrinde
yalnız gecelerin arkasından
özlemim karlı dağ
kalemim kırılmaz bağ
senin için şiir yazıyorum...

tramvaylar gidiyor
bir köyden diğerine
sefer tasında yemekler
yüzlerinde tanınmamış bir telaş
adımlar iç içine karışmış
yılların hasreti dudak uçlarında
pacalardan tüter isli duman ...

gençlik kışkac
iki kültür arasında
hasret kızgın
gözler gün aşımında
bin düşünce ile dalıyorum
uykunun arka mahallesine
ter damlar kır atın yelesine
uyanırım tıkabasa
kabus dolu düşlerin kucağından...

baharda öten sabahın kuş sesleri
bir nebze hasretimi telafi eder
parkta sır saklayan sardunyalılar
gençler Renin kıyısında
göz göze yürek yüreğe
aşk tazeler...

Ak dağında kar
gönlü yordu yar
eteğinde göksu nazlı nazlı akar
kadının kara yazgılı
her ölümden bir yıldız kayar
özlemek yaşamın ta kendisi
seni özlüyorum Harmanlı
seni özlüyorum ana vatanım...

Feride Temel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/207492/ozlemek-yasamaktir.html>

Düş (te)

ben Ren'in kıyısında geziniyorum
gözlerim yarınlar umut ışığı arıyor
yüreğimse bugün güneşle sohbette
yurdumun geleceğine kaygı duyuyor
düşlerimde mavi gözlü Kemal im uyuyor

Feride Temel
20-10-2006

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/210585/dus-te.html>

Umut , Çocuk , Dua

dünlerden koştum
hüzünleri unuttum kısacası
kendim olmayı öğrendim
yarınlar umutlar sizin
yol verirse kader
daha çok yaşayacaklarım var

hayat oyununda
yeni bir seri başlıyor

imkanım olsa
tekrar çocuk olacağım
şımaracağım biraz
masallar dinleyeceğim
sevginin kucağında mışıl mışıl
katıksız bir uyku uyuyacağım
yarınlara kadar

kötü yalan fesat kelimesinin
bilmeyeceğim ne manası var
bir sır vereyim mi size
hayatımın en değerli varlığı
sizsiniz çocuklar

umudu sizin gözlerinizde
mutluluğu sizin sıcaklığınızda
huzuru yanınızda tattım
bugün yüksek dağlara çıkacağım
sizlere barış dolu
savaşız bir dünya için
dualarım var

Feride Temel
21-03 2003

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/210996/umut-cocuk-dua.html>

Uzak İklimler Sokağı

bu gece
yüreğimi asi bir ırmağın eline bıraktım
ne hadiseler göreceğini bilmek sizin
saçlarım sisli bir bulut sürüsü
dolaşır akıntının meyiline doğru
yetim bir cenin sessiz çığlığında
sönük bir yıldız gibi aktım...

bu gece
maziye dair ne varsa dökmek istiyorum
üstü taşlı bir mayın tarlasına

şimdi ömür sensizliğin ötesinde
günü tavırsız içine çekmekte
kaç mevsim oyaladım
hüznü sarı yemenime
içimde sancı kıvranırken
buruk merhametten yoksun
uzak iklimlerin düşsel sokağında toplar...

bu gece
yalnızlığı kucaklayan yağmurum
kulağıma küpe taktım
bıraktığın her acı heceyi
muhteşemdi dönüşüm
gümüş suyunda sicim gibi yağdım
saçlarının derin vadisine
sonrası zambak açtıran
mübtela kardım...

yamalı bir hırka sarsın bedenimi
üşümesin benle umutlarım
dalda içli öten karganın hali
vallahi düşündürüyor
bilsem kuş dilini
çözsem sır dolu ötüşünü...

bu gece
çağıl bakışlar üzerime rüküştü
kalbim kendi kendine gülüştü
bu gülüşü hayıra yor
sanki hüzüne meydan okuyan suikastı
faili meçhul cinayeti yazıyor
uzak mevsimlerin gazete sayfaları...

sakat bir korku kaplıyor yüreği
mantık dışı hayallerin peşine takılmazken
giyinmiş al cepkeni umut
düşmemek için
kipriklerimde asılı kaldı...

bu gece
anamın sağ yanında esen rüzgardım
yakınından geçip
gün yanığı şakağını okşadım
paslı bir çiviyle oysalarda içimi
bu gece acı duymam
yalnız yarasanın sessiz ağlayışında
inilti var...

bu gece

fırar ediyorum kendimle yüzleşmenin tam zamanı
sebepsiz hırslardan uzak
adil bir hesaplaşma
başımda ay ve yıldız
yüreğimde sen ve ülkem...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/232161/uzak-iklimler-sokagi.html>

Cepte Var Hüzün

geçmişe dair ne varsa
hepsi yerli yerinde
hiç birşey atmadım
bu yüreğin içinde
kılı kılına
sayı sayısına tam burda
bana ait birşey yoktu zaten...

yitik bir umut
yalan bir bakış
kırık bir gülümseme
kader işliyor nakış
sevdayı boşver önemseme
emeği vefayıda boşver
hüznün ince katını güne ser...

unutulmamıştı !
yıkık bir kalp
ne çok yemiş darp
uykuya hasret çalan gözler
çakı yarası gibi sözler
arkama bakamıyorum
silinemeyen ne çok şey var...

biliorum
bu ağırlığın altında yaşamak kor
taşımaksa hayli zor
hiç bitmeyecek sandığım
asi sevdama sor
yürek paramparça başı eğik
seher yelinde savursam
arkasına bakmadan gider mi...

beklemediğim bir anda
elinde kırmızı güller
bilmez misin güllere dayanmamam
onlar bile telafide zayıf kalır
içimde sonsuza kadar yaşayan
hazmedemediğim nedensizlikler var...

düşlerim umuda mülteci
sen hayatı hiç ciddiye almadın ki
oysa hayat yanlış kabul etmiyor
üşüyorum yürüsem düşüyorum
buz tutmuş sonbaharım
elimi cebime atıyorum
mevsimi sorarsan güzün
cepte var lacivert hüzün...

Feride Temel
10-11-2007

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/236272/cepte-var-huzun.html>

Kumsaldaki Serçe

küçüğüm
ne arıyorsun tek başına
buralar sana göre değil
ya bir avuç dalgada boğulursun
ya da sağır bir sapanın taşına hedef olursun
yurdun burası değil

deniz , kum
güneş ve ay
vazgeçemediklerim
birde senli tutkularım

burası bir akdeniz kumsalı
deniz hasret kusuyor sahile
nazından hiç me hiç geçilmiyor
arada kısa morel bozan anonlar
limonsu bakışlar çekilmiyor

yurdun burası değil
ya toprak bir damın saçağı
ya da kurumuşta olsa bir ağaç ini

gel küçüğüm
gözlerin sevgiye hasret
almalıydın başına kasket
biliyorum miğdende açtır senin
gel beraber arayalım
kumdaki mısır tanelerini

seke seke sıplıyorsun
anlıyorum ayaklarını kum yakıyor
cesurluğuna diyecek yok
koca leopart yüreğini
denizin maviliğine asıyorsun

gel minik dostum gel
kon avuçlarıma
sıcaksa saçlarıma
birazdan kalabalıklaşır burası
gidelim bir mil uzağa
kıyının son uçlarına

kader ortağım benim
yarın yine aynı yerde
aynı saatte
yalnızlığımla
seni bekleyeceğim

Feride Temel
Atakent MERSİN
01-07-2009

Öyle Bir Yer

bebekler doğacak
sınırlar ötesinde
bebekler büyüyecek
düşmandan uzak
barut kokusundan ırak
öyle bir yer ister...

bebekler yürüyecek
bebekler koşacak
yollarında çakıl
uykularında ter
yüreklerinde kin olmayacak
öyle bir yer ister...

çocuklar büyüyecek
çocuklar okuyacak
cahil kalmayacak
savaşsız bir dünya
barış dolu bir gelecek
gün gelir tarihinden
hesap soracak
öyle bir yer ister...

Feride Temel
17-12-2002

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/261994/oyle-bir-yer.html>

Eylülde Nazım ı Çığlıklar

Güneşi ters dönük hayattan
eylüle vurmuş içimizdeki toy gurbet
uykuya dalmış su akışlı gülüşler
ekmek kokulu nefesler
ayakta alkışlar
ayrık düşleri
her mevsim yeşile çalan umud..

eylül bakışım
fecirde titreyen harım
üşümelerimin ayazında
su koyuvermen sevdama
bir tarih silasız yatanım
senden sonra
öksüz kaldı şiirler Nazım...

firariyim baharatlı aşklara
hayal kurarken kör bir gecede
özlemim mühürlendi içime
sen hiç akıllanmaz mısın
baharatlı sevdam
kim tutar şimdi beni
kaleminle sevdim
kazanı hasret kokan şiirleri Nazım...

kuru kavak yelinden medet beklerken
akasya çiçeği öptü dün yanaklarımı
ayaklarım kısaldı
belimi inceltti bu memleket sevdam
seninkine benziyor alın yazım
yurduna hasret gittin Nazım...

sağır geceler üzerime rüküş
uzak kentin sokakları gözlerime küs
düşüyor enseme bir güvercin
hapşırıyor sol göğsümdeki kuş
bamtelimi vurdu yine hasret
kan akıyor nasırlı parmaklarımın dehlizinden
ağıtları soluk ya sabır
yapışır insana sülük sülük
eylülü yaşamadan gelir mi yazım
memleketimin insanı başka be Nazım...

bir serçenin kanadında yolcuyum
memleketimin bir avuç toprağına
can verecek kadınım
yaş döküyor memleketim bak
parsellenmedik yeri kalmamış
satıldık be Nazım...

satılmış hayatların firarindeyim
eylüle düştü yine özlem çığlıklarım
kimliksiz çapsız bir yörüngedeyim
sen neredesin
nerdesin be Nazım...

Feride Temel
Almanya
02-09-2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/270861/eylulde-nazim-li-cigliklar.html>

Kalem

beni bir kağıda karala
önce gözlerimi
sonra yüreğimi çiz
ve pencereyi aç arala
rüzgarın hızı ile biç

her kıyım parçalarım
ayrı giz
düşlerim vuruldu topla
yaz gazeteci kır reytingi
al çifte maaşını
sevinçten hopla
değişmeyen siz biz

vefalı dost
dökersin içini
doğrulardan yanasın
kızınca giyinirsin post

Feride Temel
12-01-2010

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/315946/kalem.html>

Bilimsel

biliyorum
öyle bir yaşam sürüyorum ki
yeşil bahçeler altında ırmaklar görüyorum.
bazen endişe , korku , yalnızlık,
birde kirli fistanlı zebaniler olmasa
yaşarken kimileri ön fasılda
kendimi beyaz perdede
rol alırken buluyorum.

yazdım , karaladım
yaşayarak öğrendim.
insanı seviyorsan her canlıyı seveceksin.
azimli isen başarıyı yakalayacak,
sevinçten uçacaksın.
sabrın ergeç mükafatını göreceksin.
bağışlamakla erdemliğin mertebesine
erişeceksin.

geceyi seviyorsan yıldızları sayacaksın
yağmuru seviyorsan gözyaşıyla tanışacaksın.
rüzgarı seviyorsan fırtınaya tutulacak,
acıyı yaşayacaksın.
vaktinden önce olgunlaşacak,
mutluluğun değerini anlayacaksın.
bir damla umut içinde varsa
demek ki hala yaşıyorsun.

sen zavallı hiç değilsin.
önce kendini sevmişsin.

biliyorum
zaman o kadar kıymetli ki
sonbahara dakika kala tanıştım.
dün yok, yarın hiç yok
bugün var bugün yaşıyorum.
insan kalmanın savaşını veriyorum.

Feride Temel
07-04- 2010

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/341582/bilimsel.html>

Ayrılığın Adı Piton

sen gideli altmış gece geçti evridiyardan
işçinin emekçinin bayramı bugün
ağaçlar çiçek açtı
kırlar yeşillendi
kuşlar yuvasına döndü
yalnız sen dönmedin
sensizlik acı bir türkü söyleyemediğim
ay doğar oğul bulutların ardından ...

uykularımın başrol aktörüsün
sabah kalktığımda hiç seçip hatırlayamadığım
geceleri pencereden yıldızları seyrederken
ninemin anlatığı üç saçığılı yıldızı arıyorum
seninle oda gitti gökyüzünden...

kar beyaz bulutlar dolandır uçurtmamın kanatlarına
sonsuzluğun sayfasında yüzünü düşlerim
böyle vedalaşmadan gitmek yakıştı mı sana
doyulmaz muhabbetine hasret bakışlarım
gülme sıska bir çocuk gibi saklanbaş oyununda
ayrılık günbe gün zor geliyor bana...

mor kahkasını attı yüreğe ikibinon
yolunu şaşırdı martın yedisinde akreble yelkovan
sonbaharımın sarı odasında özlemim kamçılandı
boğazımda yutkunamadığım hıçkırıklar dizili
yüz düşünce gücü üretsem aklıma gelmezdi
niye sevdiceğim yeşil ormanlarımı gazele çevirdin
özlemim çığ gibi yanıyor kripton
ayrılığın adını kurdum piton...

01-05-2010
Krefeld

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/348666/ayriligin-adi-piton.html>

Haberin Olsun

telefonda bile
adım geçmezken
kalbinden nasıl geçerim
beni değiştiriyorsun
farkında olmadan
haber in olsun.

sanal sevgilerin oyuncağı
pişmanlık duymazken
seni nasıl af ederim
vicdanınla başbaşa bırakıyorum
haber in olsun.

bunca emek boşuna
huylarınla övünürken
gönül sayfam darmadağın
beni kaybediyorsun
farkında olmadan
haber in olsun.

15-10-2004

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/390738/haberin-olsun.html>

GÜL

uzaklarda bir ses

beni sevdiğini söylüyor

sevginin derecesi var mı ? gülüm

bülbülün gülü sevdiği kadar

bazen dikenli olsada bahçemiz

dikensiz gülde olmuyor

seni seviyorum gülüm

gülün dikenini sevdiği kadar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/411574/gul.html>

Firari çığlıklar kopar

serseri bir zaman çarpar ıslak kaldırımları
parke taşların sırtında büyür hasret
ay ışığından çaldım fecir nağmeleri
sükunetin ıssız damında bekler
uzak iklimler sakinlerine dağıtırken
sokak lambasına tutunan umut
gülümse mesinden bile mahrum bıraktı yüreğimi...

doğallığını kaybetti insan süreti
herbir şeyin üstünde sanal eğreti

ne kadar ter döker fabrika kızı
sofraya kolay girmiyor fırındaki ekmek kokusu
umutların tükendiği yerde yaşam dinmeyen sızı...

"hayat bu işte anne" diyor
on yaşındaki bir kız torun
çok şaşırtan cevap derinden düşün!

"anlıyorum ciğerparem"
hayatın sunduğu şekerin tadı sana mahoş tu
şimdi tam idrak edemen
gördüğün o manzara kalbine kaostu...

ey umutlarıma siyahı giydiren tsunami
farzet hiç esmedin
hiç uğramadın bu sokağa
yaşayarak öğrendim acı ile tebessümü
gençliğimin siyah beyaz gel- git düşleri
en zayıf anında bile mağrur
oturur kasım akşamların yalnızlığı
içimde tuşlandı onca özlem
yüreğimde duydum mavi çırpınışları...

bir daha
bir daha sev demiş miydim
kırılgan eflatunları sahiplenirken
omirilik kemiğime oturan sonbahar
oyalar arı gibi hayalperest düşlerimi...

firari çığlıklar kopar sinemin en ücra damarında
yanılmalar olsa da hayatı sevmekten vazgeçmez
gözlerimden dökülür terli hüzünkär melodiler
sonra kireci beyaz yüreğimin odaları
ve efkärli tebessümler geçip gider
ömrümün uzak iklimler sokağından...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/414499/firari-cigliklar-kopar.html>

SEVİŞEN BAŞAK

hüzünlü bir insanım ben
yüreğim nisan yağmuru
olgunluğumda farkına varabildim
insan görünüp yüze çorap geçireni

tabib tabib dolaşıyorum
oysa hasta değilim ki
sinirsel diyorlar ağrılarım

gizliyorum çevremden
kaçıyorlar yüreğimdeki depremden
diyorlar !
gökyüzü günboyu siyah buluttu
seni dost bildiklerin unuttu

en büyük yatırımım insan dı
nasıl durdururum içimdeki beni
mahsumca inandı

sağ yanım sevişen buğday başağı
sol yanım donuk su saçağı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/447750/sevisen-basak.html>

SONBAHAR ESİYOR ANILARIMA

o gün sondu
yumuk gözlerinden yaş damlıyordu
anladım ki bir veda günüydü
ayrılık kokuyordu nefes
yağmurda seninle ağlıyordu
o an seninle gitmek istedim uzaklara

kaçınılmaz bir gerçeğin makarasındaydın
ömür son ipliğini sarıyordu

dünya fani
ölümse acımasız cani
umutlar büyüttüm
zamana gebe
boşuna mı

içimde hıçkırın hüznün
gün be gün arttı

ellerimde sıcaklığın giderken
zihnimde sana dair düşler
yaşıyor
suskunluğun martin yedisinde geçerken
rüzgar kifayetsiz kaçıyor

üçyüz altmışbeş gün yürüdü gözlerimde
sonbaharın sessiz göbeğine

Feride Temel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/449811/sonbahar-esiyor-anilarima.html>

HÜRRİYET

güzel yurdum sessiz
oysa güzelliği ile eşsiz
dört mevsimi yaşıyor bensiz
kimsesiz

nerde
mürekkep yalayıp yutanlar
Atamın kemikleri sızlıyor
üç metre karelik hücrede

nerde
sağduyulu milletim
kolay kurulmadı cumhuriyetim
pölük pöçük parçalanıyor hürriyetim

tsunami dünyayı etkiler
yaradandan gelene boynumuz kıldan ince
ciğeri paralıyor kıldan gelince

uyan milletim uyan
yok mu duyan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/451898/hurriyet.html>

YAŞAMAK

ruhumun kılcal damarı
toprağa kök salsın
yağmurla ıslansın
güneşle boy atsın
içimdeki kangrenler yansın
sevdam için
sevdiklerim için
yaşamak istiyorum
ikinci kez
ölümün penceresinden geçtim

Feride Temel
03-04-2011

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/461108/yasamak.html>

KIRAZ DALI

almış bulutları saçlarına
o uzun ve ihtiyar Japon kirazi
kim bilir hangi mevsimin
saralı hüznünü bekliyor
rüzgarda uçuyor dalı
bir çocuk uçurtma sanıyor
peşinden koşuyor
kalbi yamalı
başı ayaklarından bir mil uzağa
ne yaşıyorsa ona razı

Feride Temel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/469781/kiraz-dali.html>

ANNEME MEKTUP

güzdü

hava soğuktu
ağaçlar cıvıllı kuşlar üşüyordu
hayatın acı tatlı günleri
kızıl rüzgarda uçuyordu

baharı beklerken
hep hazan yaşıyorum
yenilmek istemiyorum anne

şubattı

çocuk ruhum gitsin
izin ver büyüyeyim artık
içimdeki kadın değişime muhtaç
sabrım bitik

gece balkondan
ay ışığında dilek tutuyorum
yüreğim sevgiye aç
bir anım bir anımı tutmuyor
itiraf edeyim yoruldum anne

zor bir gönül savaşının içindeyim
kıymet bilmeyen için
elimde değil bu sevgiye yenilmek
değiyor mu anne

hazırandı

umudumu yitirmiyorum
umutlanmak yarı kazanmaktır anne
beni en iyi sen anlarsın

yolun düşerse
bu şehire unutma anne
sevdiğim çiçeklerden getir
yüreğimin ortasına koyayım
geleceğe kök salsın
olur mu anne

bunlar aramızda sır
babam bile duymasın
benim için yüreği yanmasın
yazıpta göndermediğim kaçınıcı mektubum
sayısını ben bile bilmiyorum
toprak kokan ellerinizi öpüyorum anne
anneler günün kutlu olsun anne

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/471258/anneme-mektup.html>

KALEMSİZ ŞAİR

ben çocukken
su yoktu köyümde
o yüzden bu kadar yüreğim yanık
bir bardak su ver bana

ben çocukken
üzüm asmaları çoktu köyümde
o yüzden bu kadar gözlerim sulu
bir mendil uzat bana

ben çocukken
fakirlik vardı hanemde
o yüzden mektep yüzü görmedim
bir kalem uzat bana

ben çocukken
sevda tüterdi buram buramdı köyüm
ondan mı bu kadar sevgi doluyum
al benden bir sevgi çiçeği sana

Feride Temel
Krefeld
eylül 1999

Günese adını yazmalıyım şiir kitabımdan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/477746/kalemsiz-sair.html>

KAYIP KENT

hüzünkâr kaldırım taşları
kayıp kentin giz takipçisi
beklentiler diz boyu
cüzzamlı yürek tutulması
bariyerli mevzilerin kader yolcusu
fecir vakti düşen serap
gökteki yıldızdan daha koyu

tarihin eteklerinde kara bir leke
Anne Frank in gün gün tükenen umutları
Tanrı aşkına niyet dilesem
kalemler umut ekse
bulunur mu mavilerin ötesinde yitik baraka

bölüşsek yaşamı
üç aşağı beş yukarı
güz sancısıyla kardeş payı
parmaklarımda uçsa şans böcekleri
sevinçlerim avcumda sussa

hüzünler paylaştıkça azalır

genç bir ağacın bedenine çizsen
on dördüne basan kızın potresini
dingin bir özveriyle baksa
sana , bana
birde kalın bacaklı hayata

sorguların çoğaldığı yaşta
kayıplar yosun gibi türeyik
nasıl toplansa
aklansa
akıllı bitler yürüyor
yaşamın sayacında

Feride Temel
04-06-2011
KREFELD

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/480916/kayip-kent.html>

ÖZLEM

seni ölüm aldı
bana gönülden güfteler kaldı
okuyorum akşamları
unutuyorum gamları
gönül dostum neredesin?
seni özlüyorum gayri

F.Temel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/491251/ozlem.html>

ADIM ŞEHİT

engebelli dağların
kurak vadilerinde
elimde tufeğim
kabim seni düşünüyordu sevdiğim
beynimde ülkemin düşmanları
gençliğimin körpelğine yenilmişliğim...

geceyi kamburlayan
rüyalarda
birden bire yakaladı
ahir zaman misafiri
korkunç bir yüz
karanlık bir gölge gibi sardı
adına ölüm denirmiş
tattım sevdiğim...

sonbahar rüzgarıyla
gönderdim özlediğin nameleri
umut kokan kelimeler seçtim
bilerek
bir nebze hasretini dindirsin diye
aldın mı
yarım kaldı kırılma sevdiğim
benim suçum yok ki
amansız pusuların kalleşliği...

düşlerim eflatun bulutlarda asılı
gök gürültüsüyle gelen
yağmurda duyarsın beni
seni çok özlediğimi
doğacak bebeme adımı ver
anam babam sana emanet
bir mehmet bin mehmet daha
vatan için az bile sevdiğim...

hain bir kurşunla
vuruldum
kırık bir gülümsemeye
teslim ettim ruhumu
yokum ben artık
sen sağol
dostlar sağolsun
vatanım sağolsun sevdiğim...

Feride Temel
24.10.2011

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/526393/adim-sehit.html>

AKŞAM

yine gece
karanlığın doruğunda
tenimi sarmalamış yalnızlık
pencerem hüzün giyinik
tül perdeler gülüşlerini unutuk
merdivenlerde hayali ayak sesler
duvarlar sessizliğe bürünük
anlıyacağın
aşk hayli uzak
Alplerin eteğine saklanık
hani aşk korkmazdı
hani aşkın gözü kördü
hani aşk mantık tanımazdı
yalnızlığım sordu
aklımda senden
bir gözlerin kaldı

Feride Temel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/535980/aksam.html>

GÜZ SANCISI

bir dost arıyor canım
memleketim gibi uzak mı uzak
dalında sararan her yaprak
... .. bana kanımı kifayetsiz akıtıyor
sahibinden kınayeli bir mektup
yalnızlığın en uzun deryasına bakıyor...

doğallığımla övündüğüm
onurumla yücelttiğim dost
yaşadığın kentte yeller esiyor
gölgeni unutup gittiğin sokak
aynı mevsimi yaşıyor...

sensizliğin tadı acımtırak
çirkin ve soğuk
velakın bilesin gönülden güfteler
vefalı emin ellerde...

kalemimde sancı ince ince
bir çırpıda silerdim sen gelince
aklım bir kaşık havada bedbaht
eylülle başlayan yeni hayatım
bir adınında yalnızlık olduğu
ey sonbahar
seni ben bir başka sevdim...

çalılıklarında üşüyen serçe
can evimden vuruk
ayaklarına bağ olan hüznün
cüretkar bir yürekle seyredalık
insanların bir başka telaşlanık...

hayat beni dev yüreğinle büyüttün
hüznünle yürüttün
en iyi okul sendin hayat
ben seni hüznünle sevdim sonbahar...

Feride Temel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/536195/guz-sancisi.html>

Hoş geldin

Eski düşüncelerimi
eski yılın fırtınalarına bırakıyorum.
Özgürlüğü seçiyorum.
Kimseyi incitmedim,
kendimi incittiğim kadar .
Bitti artık.
Kendimi eleştirmiyorum,
suçlamıyorum.
İnançlarımı düşüncelerimi değiştiriyorum.
Hoş geldin
sevginle geldin

Feride Temel

Yeni yılın tüm insanlara barış , huzur ve mutluluk getirmesini dilerim. Kendinize yeni yıl hediyesi almak mı istiyorsunuz. Kendinizi çok sevin sevgiyle kalın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/551531/hos-geldin.html>

DEĐİŐİM

İçimdeki ben
rüzgarın estiği yöne doğru eğilir
söğüt dalı gibi
yaşamla aynı tarz içinde

İçimdeki sen
ayrık ormanlarda gezinir
Afrika arslanları gibi
yaban mı yaban

tüm direncimi vermeye
su kesigi gibi istekliyim
değişime açık
mükemmelliye köstekliyim

Feride

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/555943/degisim.html>

GERÇEK

ben evren kadar geniş değilim ki
yüreğim medcezirler arasında sıkışık
dalgalar vurdukça aşınıyor

ayva dalımı
günlerin selamsızlığı incitiyor
özüm kalıp kalıp parçalanırken
güneşin göz süzmeleri bile soğuk kalıyor

cupra kokusu sinmiş ipte asılı gerçek
darılmayın
adaletin kestiği parmak acımaz
ilk cemre düştüğünde selam verecek

Feride

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/570957/gercek.html>

SERENAT

zemherinin soğuk ensesi
dolunayın mağrur gözdesi
gecenin alaca karanlığına sürgülü...

unutulmayan nakaratları
zaman bile silemez
müzelerde saklı binlerce
kırık hayat hikayeleri...

yıllar sonra
Karadenizin hırçın dalgaları anlatıyor
nostalji kemanın yanık sesini
notası istilaya uğrasada serenatın
yarım asır sonra medcezirlerde
mavilerin en uç tonunda birleşiyor...

ah hasretlik
deniz kuşlarına beste yaptırıyor
en derinlerden feryad öksürükleri
ve sevinç kahkaları
iskeleti kalmış gemiden gelen sesle
dalgaları kırbaçlıyor ...

gönüller aynı çemberin içinde olunca
ölüm bile mesafesiz kalıyor
deniz , dalga, ve beyaz köpükler şahit
yasayan sevginin ölümsüzlüğüne...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/577120/serenat.html>

ÇAĞRI

kin ve nefretten uzak
yolunuz karanlıktan ırak
aydınlık olsun hedefiniz
haydi verin ellerinizi
karışın birlik beraberliğe
dostluğa kardeşliğe
başımızı koyalım...

dirlik düzen içinde
yaşama imza atalım
kimseyi kızdırmayalım
huzuru suküneti koruyalım
komşumuzu düşünelim
fakirimizi gözetelim...

bana değmeyen yılan
bin yıl yaşasın
düşüncesinden uzaklaşalım
birbirimizi incitmeden
hep cebimiz demeden
azim ve sevgiyle
haydi tutun ellerinizi
birlik beraberlik içinde
barışı sağlayalım...

insanca yaşamanın
vicdanımızla tadını çıkaralım...

Feride Temel

24-04-2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/597697/cagri.html>

SESSİZ YOLCULUK

sislenir gökyüzü isyanda
haberci bulutlar dolaşır sonsuz semada
yaşamın gizemini bilmeyen saklı gönüller
içimizde kasvetler biriktirir
dağlar kadar
yalnızlığın ilk kucaklaması gibi bizi yıkar

niçin hasretiz bunca güzelliklere
toprak ananın kokusuna
denizin maviliğine
dolunayın ışığına
siyah atlasın serpişmiş yıldızına
doğanın değişken çiçek kokusuna
evrenin insanlığa her sabah sunduğu
gün ışığı ile gelen tebessüme

görmek ile bakmak arasında farklılığı
hangimiz farkederiz zaman kavramında
ömrü bozuk para gibi harcarız değerini bilmeden
günü uykuda geçirmek tuzludur
içimizi yakar

pişmanlıklar keşkeler düşer üzerimize
sıcak muson yağmurları gibi
ıslatır saplantılar geriye kalan ömrümüzü
ruhani yolculuğa çıkar kalbin kapalı odaları
ayaklarımızın son yürüyüşüne kadar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/638151/sessiz-yolculuk.html>

MOTIVASYON

bir masal anlatacağım sana çocuğum
içinde perilerin prenseslerin olmadığı cinsten
toprağımın özelleştirme kelimesi altında satılmayanından
adalet işinin din işlerine karışmayanından...

bak yüzüme şimdi çocuğum
alnımda karmaşık çizgiler oluşmuş
yol bulursan o hatlardan kendine
gel beklemekteyim...

ucunda ölümdede olsa çocuğum
sana bu masalı anlatmayı
boynumun borcu biliyorum
vicdanımı rahat yataklara sermeli
ölümünde şerefli olanından olmalı
hadi sarmaş dolaş birlikte ölmeye gidelim...

ah benim kara bahtlı çocuğum
yalnızlığın prangalarına vurulan güneşim
ışığın umarsız raks ettiği pencerenin kenarına otur
ay ve yıldızların düzenini düşün
evrenin gizemini içinde çözümlmeye çalış...

gök salıyor figanını ara sıra
rüzgar trampetini çalıyor yorgun
tek bir doğru vardır oda kendi inandığın
aklının son kırıntılarını dağıtma uzaklara
son nefesine kadar sana en gerek olanıdır...

düşmanın kim olduğunu bulmaya çalış
özün sözün bir tabirin kuvvetli
hürriyetine düşkün laikliğin egemen olduğu
bu vatan bu toprak bizim diyeninden olsun
belki sende anlatacağın olur gelecek nesillere...

dinle çocuğum
kurtuluş savaşının yürekli şehitlerini anlatmayacağım sana
bu topraklar az kanlar yutmadı çizilen coğrafyadan
geçmişin biraz tarihini karıştırırsan
göreceğin düşüneceğin nelerle karşılaşırırsın
şimdi neden ihanetin kuyuları kazılıyor
bir dakika seninle başımız dik gözlerimiz kapalı
iyiliğe motivasyon yapalım
odaklanalım düşte olsa sevgi dolu masallara...

Feride

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/655179/motivasyon.html>

Kurşuni Tabletler

Vakit ömrün sonbaharı
Aylardan kasım
Gecenin son treni
Bozulmuş freni
Sarı tabletlerde Uyuyan yaşım
Günlüğüme tutmuyor geni

Özüm memleket İrağı
Yüreğim hüznün çırağı
Acımı Paylayacak ne dost var
sevinmelerim yok
Alplerden görünür saçımdaki kırağı

Sokak taşına düşen ayrılık
Hak ve özgürlükten davalık
Utanmışlıktan alık alık
Yaşlı kartallardan sabır dilenik

Meçhul Ülkelerin İrgatlığı
Ağır kambur.
Salkım söğütlerden haber aldığı
Sunizitli tabletler çoğaldıkça
Rüyanı böler kurşun sesi
Unutulursun

Umut kara çarşafı bürünmeden
Sevgiyi, vijdanı, vefayı toplamalı
Edirnedden Ardahana selam ola
Kurşuni tabletlerde yazılsın vatanım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/659273/kursuni-tabletler.html>

İÇ KONUŞMA

her sabah kalktığında
aynanın karşısına geç
güne merhaba de
sıcak bir tebessümle
kendini sevdiğini şöyle
sen çok değerlisin...

sonra çık dışarı
yürü kaldırımlara
yağmura bulutlara
kuşlara yıldızlara
unutma sardunyaya
gördüğün insanlara merhaba de...

kanı ısıtacak
sıcak bir tebessüm ver
dostluğun kaynatılsın
sen çok özelsin
kainatı sarsın ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/674232/ic-konusma.html>

Sandık

Ren'e bir sandık düştü
durakladım
ayaklarım yoktu...

gördüler ki
sandal indi uçurumdan
dudaklarda sıkışan bu ses nerden
feryat gökyüzünde
nefesim yutkunan tenimde
üzülme daha yaşıyorum...

firar yok
mecburi son görev
musallat taşının çirkinliği
bir mevsim ötede...

benliğin yitimi
evrenin güç duruşu
aritmıyor çamur akan nehri
mora bakıyor sonbahar
bu sefer kekremsi...

her yolcuya bir sebebiyet
dilden dile dolaşır
insan Tanrının bireyselleşmiş halidir
sen ağlama...

benim sonsuzluğumda zaten
kalemimi gölge yapıp
yükseklerde uçmak var
yaşamak var
sen üzülme
daha ölmedim...

F.Temel
1-04-2013

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/714826/sandik.html>

ÖMÜR SENİ AROMALI SAKIZ DİYE ÇİTLETTİM

ömür sararık çay süzgeci içinde
durulamakla paklanmaz geride kalır izi
arıyor gözlerim çocukluğumdaki şımartılmışlığı
oval bir kutuda yaşıyor ikizi
evrenin sonsuzluğunda şüpheli diller
ağarmış sakalın telinden tutar...

yalnızlık sonbaharın sırtına yamanan talih
rutubetli bir toprağa çıkıyor sonu
şimdi göğsümde hasret ağlarken
üşümüş çocuk gözleri süpryan bakıyor
ömür seni aromalı sakız gibi çitlettim
palyocalığı denesemde
Bu beceremem kim yutar...

yalın bir hikaye bu yürekte
malumata başlasam kuşluk vaktini bulur
hayatın değerinin geç farkına vardım
susamış dudağın çatlağı ile
kaniyor içimin güz dağları
gecenin son molası çalar tehditkar düdüğünü
kipriklerime umudun küçük bebeleri takılır...

unutulmuş kimliğim pürsümüş cebimde
kim olduğum hatırlanmakta zorlanır
kişisel bencilliğin rüzgarında savrulur
herkes ders çıkarsın istiyorum
sebil Kalbin nasıl yıkıldığını
işte bu yüzden anlatırım
yüzüm gülerken içimin incidiğini...

F.Temel
27-04-2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/723255/omur-seni-aromali-sakiz-diye-citlettim.html>

ANNEME SÖYLEYEMEDİKLERİM

Şu gurbet elde
Sensizliği daha çok anladım anne
Sindire sindire hasretini yaşadım
Yokluğun içimde çığ gibi
Benimle beraber büyüdüm anne

Hani çocukken derdin
Büyüsende senin mürivetini görsem
bugün benim mutlu günüm evleniyorum anne
İçimde hüznüm ve sevincim alabora
Karmakarışığım sen yoksun hadi gel anne

Yine aklıma geldin bu günümde
Senin hastalığından çektiklerin
Unutmak mümkün mü ve aklıma geldikçe
Vücudum terk ediyor benliğimi
Yağmur yağıyor rüzgar esiyor
Sensiz beş karakis geçti aradan
zaman eriyor
Üşüyorum gel gel isit beni anne

Hissediyorum gökyüzünden seyrediyorsun beni
Kanadı kırık kuşlar gibiyim
Uçmayı ve yürümeyi öğrendim
Çocuk ruhum gitti bugün büyüdüm anne
Hayat eşimi seçtim yükümü yükledim
Hayat trenine biniyorum anne
Bana bol şans dile
Önünde saygıyla eğiliyorum
Selam ola sana ve seninle bütün annelere

Feride Temel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/728124/anneme-soyleyemediklerim.html>

ÖZGÜRLÜK PARKI

güzel yurdum
Edirne'm İstanbul'um Ardahan'ım
Samsun'um Mersin'im
uzak bir ekrandan seyrediyorum yaşadıklarını
Taksim de bahar açıyor

kimse susturamaz seni
özgürlüğünü kısıtlayamaz
gölgesinde dinleneceğin ağacından
seni mahrum edemez
şuan sır ı kullanıyorum
kalbim sizinle

gezi oldu özgürlük parki
halkımın gücüne inanıyorum
baharın efil efil esiyor uzaklara
bir ağaç gibi yalnız
ve özgür
bir orman gibi
nefes almaktır arzunuz

1-06-2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/734403/ozgurluk-parki.html>

ISTEMESINI BİL

ben bir insanım
gücüm çocuk ilginliği
özüm kelebek kırılmalığı
sözüm dürüstlükten yanlı
ama
görünür tabiriyle soğukkanlıyım

darda düşen kapımdan girer
gönül bolluğuna erer
bereketlidir sofram güven serer
misafir kendi rızkıyla gelir
yarından kaygım yok
bu ani yaşamaktan yanlıyım

evren o kadar geniş ki
yeter ki istemesini bil
zayıf olma
geç te kalma
yetimler en sona kalır derler
yapacaklarını yarına bırakma
ben dünyanın en zengin insanıyım

F.Temel

F.Temel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/804461/istemesini-bil.html>

İSTEMESİNİ BİL

ben bir insanım
gücüm çocuk ilginliği
özüm kelebek kırılmalığı
sözüm dürüstlükten yanlı
ama
görünür tabiriyle soğukkanlıyım

darda düşen kapımdan girer
gönül bolluğuna erer
bereketlidir sofram güven serer
misafir kendi rızkıyla gelir
yarından kaygım yok
bu ani yaşamaktan yanlıyım

evren o kadar geniş ki
yeter ki istemesini bil
zayıf olma
geç te kalma
yetimler en sona kalır derler
yapacaklarını yarına bırakma
ben dünyanın en zengin insanıyım

F.Temel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/805430/istemesini-bil.html>

Biraz Mesafe

Insanları tanımak istiyorsun
Son sahnelerini iyi izle oğul
Son anda gerçek yüzlerini görürsün
Taktıkları maskeleri çıkarınca
Tencere kapağına oturur .

Hayat bitti sanma kendin için
Hayat o anda başlıyor oğul
Sen nasıl olgunlaşacağını zannedersin
Acıları çektikçe byyeceksin
Mutluluğun anlamı yerine oturur .

Kimseye kızma , ksme, kırılma
Kalbine çok keder yükleme
Zaten desemde boş olur
Seni zmelerine fırsat verme
Biraz mesafe oğul
Onlar yokmuş gibi yaşa
Nötr ol. Denge biline oturur

Ben şimdi öyle yaşıyorum oğul
Bunlar bizim yaşam deneyimimizdir .

F.Temel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/891119/biraz-mesafe.html>

Sevgi Evrensel

ebruli rüzgar çarpmış yüzüne
yağmur rengine döndü gözleri
bal tadında sözleri
dile sürütmek mahirdi
gamzeside kareli tebessüm
oyuncak bir şehire dairdi...

kuşatılmış kentin sefer ilanı
özgürlüğü çalınmış sayfalarda
lal olan çocuk gözleriyle anlatır
insan özüne kavuştuğu an
ne cennet ister ne cehennem
imanın ışığıdır asolan...

zarif ve naif işlenmiş mücevher insan
yüze yansır ruhun güzelliği
ona hiç birşey yasak değil
insan Tanrının bireyselleşmiş hali
aşkta sevgide korkuya yer yok
ölüm yok sonsuzluktur var olan...

sevgi olsun hayat felsefen
hayatı olduğu gibi kabullen
geçmişin kışkacından ayrıl
geleceğin endişesinden sıyrıl
anda kal nefesine bayıl
sevgi evrensel tek duygudur yargısız
sağlıklı yaşamdır varolan

F.Temel

17-01-2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/893840/sevgi-evrensel.html>

Sır dolu bülbül

Bana doğruyu söyle gl
Nerden aldın bu kırmızıyı
Bu güzellik bu çalım niye

Kıskanırım seni için için
Yanında sarı bülbül ter
Eksilmedi sesindeki o sır
Ey bülbül
Ne demek istersin
Açık söyle

Bırak o muamma tş
ıkar ağzından baklayı
Sevdiğimden bir haber mi var
Sen glnle yaşarken
Beni ayrılık yakar

Feride

duygu pınarı kitabımdan
1997

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/899065/sir-dolu-bulbul.html>

Ömür hanım

Herkesin bir hikayesi var anlatacağı
Ama nerden başlayacağını bilmez
Kimi yakınları ile paylaşır
Kimileri ise bir ömür susmayı tercih eder
Geçmişle uğraşmak tsunami gibi
Sonsuz karanlıkta kaybolur gider
Bilmez ki karanlık denilen birşey yok
Dünyanın kendi ekseninde dönmesidir ömür hanım

Çekmeceye siyah beyaz
Anılar taranırken
Çocukluğumun merdiveninden atladım
Ulu pınardan bakır siliyle su taşır
Tek oyuncuğu çöpten yapılı bebek
Yetim mahalle sevgi nihayetinde
Can yoldaşıyla bayram muhabetinde
Bu daha bir başlangıçtı ömür hanım

Kardelenlerin karı yavaşça erimekte
Değirmenin tepesinde uyku bölünmekte
Gecikken baharın getirdiği vuslat
Gitmesi gereken yolcu hazır tetikte
Ayrılıkların kolay olmadığı bir gerçek
Onca emek koltuğundaki bohçada
O küçük çocuğu
Hatırladın mı sen ömür hanım

Okumak yüreğinde amansız kanayan yara
Kabullenir o ayrılığa
Hangi hekimlere gittiyse onulmaz çare
Hayaller telef oldu yaban ırgatlığa
Üç beş kitapla şiirle oyalandı belki
Herkesin bir hikayesi vardır anlatacağı
Ben daha o hikayelere gelemedim
Gelemedim ömür hanım

Feride
08-02 -2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/899987/omur-hanim.html>

Aşk

Ne zaman Ay ışığı görsem
Çoban yıldızı öper yanağı
Ayaklarımda sendelenme
Gönül bahçemde
Dilenci çanağı
Sabaha an var

Oysa aşk
Şifreli bir soruydun
Çözölemeyen
Bilinç altımda uyuyan
Zamanı gelmeyen
İki göğsümün arasında yaşlanan
Hayal meyal

Aşk
sürgüne giden pirimdin
Henüz yazılmayan
Kalemimden
Zaman zaman

Aşk
Gece yarısında olsa
Umut etmekteyim
Ayak seslerini
Gelişini beklemekteyim
seni sevmekteyim
An be an

Feride

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/901106/ask.html>

Umuda yolculuk

Sensizlik kurcadağ gibi uzak
Yosun kokuyor özlem bak
Tüm gülüşlerin vakitsiz tuzak
Çıraklık abidesinden geçişte yaşam
Müsüvedde iklimler hüküm günlüğüme
Sabırla tırnak içinde yaşıyor şimdi

Sentetik duygular ilme ilme şahlanık
Eşkiya olaman öz varlığın doğruluk
Vapursuz limanlar gibi yalnız
Kelebek ömürlü oluk mevsimler
Sevda ırmağında tek kişilik resital
Yoga niyetine dinler sonsuzluk

Neden niçin niye ben sorgular hayatı
Cebinde Eshabı-keyf ten kalma akçeler
Seni bekliyor benlik mağarası
Hadi git duyduğun senin gerçeğin
Maviye doğru ruhani yolculuk başlar
Ölmüş seni yıldızlar diriltecek anda

İçinin itimatsız mühürleri kırılıyor
Oynayaman kurbanlık rolünü artık
En masum hayallerini as bulutlara
Umuda yolculuk tekâmülü var
Aynalarda kendi çocukluğun görülüyor
Provokasyon gibi girer özün düşlerine

Feride
20-03-2015
Cuma

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/911464/umuda-yolculuk.html>

Göz

Kalbim gri bulutlara bakar
Yürüyor sürüngeñler gibi
Bulutların şişko ayakları
Telaşlı
Yabancı gelmedi tanıdık bu
Babamın ayakları

Her gece gördüğümde
Suçlu bakışlar gönderiyor
Mahcup beden
Tuttukça ağırlaşıyor eli
Bükülmüş beli

Öfke sığ denizlerde
Dalgalar kıyıda
Kuımlar kale yapıyor
Yağmur bozuyor
Ebem kuşağı
mor dağlara doğuyor

Çıkınca evinden güneş
Ve koşuyor bulut
Babamın gri gözleri
Gözlerimde takılı kalıyor
Geçmiş unut
Seni seviyorum diyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/912699/goz.html>

Sevgi

Küçükken yüreğime
Bir tohum ektiler
Benimle büyüdü
Filizlendi
Adına sevgi dediler

Yaşamı seviyorum
İnsanı seviyorum
Doğayı seviyorum
Çocukları seviyorum
Kendimi daha çok seviyorum

Sevgi paylaştıkça büyür
Acılar paylaştıkça azalır
Bütün olmaya niyet ederken
Evreni sevgiyle kucaklıyorum

Feride
10-04-2015

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/916262/sevgi.html>

Sevgili oğlum

Çiçeksiz geçen hayat balkonumda
Sevgi tohumundan çiçek yetiştirdim
Dört gül sundu çiçeklerim
Her birine mevsim adı verdim
En küçüğü en güzeli sendin oğul

Hayatı pek ciddiye alma oyun oyna
İç sesini dinle özünü bul
Namerde olma kul
Dibi görünmeyen kuyuya inme
Yaşın değil yaşadıkların öğretir hayatı
Gururumsun sevdiğimsin delikanlım
Dileğim sevgin gecelerine ışık olsun

Seneleri bir yudum su gibi
Beraber içtik beraber yaşadık
Bugün ayrılık vakti oğul
Misafirliğin son günü
Doğanın kuralı bu
Akıp gitti yaz yağmurları gibi
Ağladığıma bakma duygusallığıma say

Ayrılıklar ağır gelir insana
Seçimin mutluluk üzölmem ki oğul
Süprizlerle dolu geçsin ömrün
Açık bırak gönöl pencereni
Ay ışığıyla sevgimi gönderiyorum
Sevincini gün batımında paylaşmaya gel

Sevgi durgun denizlerde gezmeye benzer
Ara sıra fırtınalara kulak asma
O geminin kaptanıda sensin direğide
Boş hırslara kapılma enerjini sevgiden al
Nötr ol dengede kal
Hayat'la barış içinde ol
Kalbim sizinle Eda kızımınla çok mutlu ol

Annen
Feride

31-10-2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/933289/sevgili-oglum.html>

Hatırla

beni hatırla
güz işte
ağaçlar sarılara büründü
Hüzün evlere girdi
Kasımpatılar tomurcuk giyindi
Mor tepelere
Bir karanlık çöktü

Beni hatırla
Kasım işte
Dil ve yürek ayrı notalarda
Ülkem için endişeliyim
Çarpmaları bıraktım
Bölmeleri görmekteyim
Sabır boncukları dizmekteyim
Her güne umut ekmekteyim

Beni hatırla
Hayat işte
İnsanın değersizliği
Adaletin çaresizliği
Sol yanımda sancı belirsizliği
Aklımı inceltiyor
Susmuşum yanımda sarı canom
Bir nebze huzur dolanırken
Halime şükür etmekteyim
Tüm evrene sevgi dilemekteyim

Feride Temel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/973191/hatirla.html>

Hoşgeldin hayat

Zaman su gibi akıp geçerken
Yarım asır sonra farkına vardım
Biraz geçmişe gittim
Bir koşuşturma meşguliyet
Bir yerlere yetişme çabası
Mükemmellikte cabası
Feda-karlık cefa-karlık
Değer görme duygusu içinde
Kimse kırılmasın diye
Kendimden uzun uzun ödün verdim

Ve bugün aniden duruverdim
Ey insanoğlu kendin için ne yaptın
Aldığım cevap koca sessizlik
Kalbim çok derinden üzgün
O treni çoktan kaçırdın dedi
O an beynim dank etti

Hayır hayır geç değil
Kalbime sevgi tohumları ekdim
Gözlerimi semaya çevirdim
Güneş'i ve ay'ı yoluma ışık seçtim
Yüreğimi doğaya uzatıp
Hayvan sevgisiyle kuşattım
Poyraz,duman,cano adlı dostlarımla dostlaştım
Kollarımı açtım
Teşekkürler Tanrım dedim

İkinci baharımı yaşamaktayım
Mutluluk denilen bu herhalde
Yanımda sevdiklerim
Daha ne isterim
Hoşgeldin hayat
Her kapının anahtarı sevgidir
Sevgiyle yaşam bulunmaz saltanat

Feride Temel

06-12-2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/975412/hosgeldin-hayat.html>

Yarım Kalan Şiir

Memleketimsen
Din ile siyaseti karıştırma
Müslümanlığımdan utanmayayım
İnsanım ben insan
Ötekileştirme
Sol yanımda bir sıkışma
Acı inilti kalpte duyulan

Köyümsen
Özlemim çakra çakra
Üzüm tiyekleriyle konuşan
Gözler kırlangıç kuşlarında
İki kişiyle buluşan

Vatanımsan
Yarının büyüklerini düşün
Ölüyor doğmamış bebeler
Dün bir eğitmenen telefon var
Vermedi senden sevindirici haber
Düşmana karşı seni kim bekler

Hasretimsen
Umutunu yitirme
Tarihine leke düşürme
Sana olan sevdam
Ne şiirler yazdırıyor Anadolu'm
Uzağı unutma

Güneşli günler uzak değil
Özlemimsin
Bir gün düşecek yolum
Bitmemiş Şiirim
Hasret çilemsin

Feride

08-01-2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/986062/yarim-kalan-siir.html>

Bir asırlık Çanakkale'm

anıların
barut ve is kokuyor Çanakkale
başında komutanın Mustafa Kemal' le
yedi düveli fet etmiş cengaverim
binlerce şehidimin kanıyla süslendin
tarihini gururla çizdin Çanakkale'm

bugün
on sekiz mart
özlediğin nağmeleri yazdım
umut kokan bir Çanakkale türküsü seçtim
bir nebze hasretimi dindirsin
yarım kaldı sevdamız üzülme sevdiğim
senin suçun değil
amansız düşmanın kalleşliği

dünden bugüne
bir asır geçti sensizliğe
ilk cemre düştü havadan kibriklerime
kaç kez ağıt yaktı şafak
aklımda son gidişin
yıpranmış günlüğümde resmin
sen vatanımın onurlu şehidisin

düşlerim
eflatun bulutlarda asılı
gök gürültüsüyle gelen yağmurda duyarsın
seni çok çok özlediğimi
bir Mehmet bin Mehmet daha
vatanım için kurban olsun

Feride

18-03-2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/999468/bir-asirlik-canakkale-m.html>

Çanakkale'nin aziz şehitleri

Birinci cihan harbi vardı
Bizi zayıf bellediler
Dayandı sinsiçe düşmanlar boğaza
Gönüllü halkımız vatan borcu dedi
Yüreklerini siper edip koyuldular yola
Analar arkalarından tasla su döktüler

İçten inanmışlık vardı bu harpte
İmkanlar kısıtlı İmanlar güçlü
Çanakkale'den kurda geçit vermediler

Bir asır geçti aradan
Uzun söze gerek yok
Vatan anamız namusumuzdur
Korkusuz şehitlerimiz kanıyla
Çanakkale'yi gelincik tarlasına benzettiler
Baş komutan Gazi Mustafa Kemal'le
Tarihimizin gururla haritasını çizdiler

Bugün 18 mart
Son cemre düştü kirpiklerime
Kaç kez ağıt yaktı şafak
Yıpranmış günlüğümde şehitlerimiz
Çanakkale içinde vurdular beni
Hala türküsünü çalıyor torunlarımız

Yüz yıl bu toprakta sessiz uyurken siz
Babayiğitler hakkınızı nasıl ödeyebiliriz
Evrendeki güllerden taç yapsam hepinize
Sanırım yetişmez bu vatan şehidine

Dünya durdukça çiğnetmeyiz bu yurdu
Laik cumhuriyet bugüne kadar korudu
Anlatması zor hürriyet aşığı yurt severler
Ruhunuz şad olsun aziz şehitler

Feride Temel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1002509/canakkale-nin-aziz-sehitleri.html>

Çanakkale'nin aziz şehitleri

Birinci cihan harbi vardı
Bizi zayıf bellediler
Dayandı sinsice düşmanlar boğaza
Gönüllü halkımız vatan borcu dedi
Yüreklerini siper edip koyuldular yola
Analar arkalarından tasla su döktüler

İçten inanmışlık vardı bu harpte
İmkanlar kısıtlı İmanlar güçlü
Çanakkale'den kurda geçit vermediler

Bir asır geçti aradan
Uzun söze gerek yok
Vatan anamız namusumuzdur
Korkusuz şehitlerimiz kanıyla
Çanakkale'yi gelincik tarlasına benzettiler
Baş komutan Gazi Mustafa Kemal'le
Tarihimizin gururla haritasını çizdiler

Bugün 18 mart
Son cemre düştü kirpiklerime
Kaç kez ağıt yaktı şafak
Yıpranmış günlüğümde şehitlerimiz
Çanakkale içinde vurdular beni
Hala türküsünü çalıyor torunlarımız

Yüz yıl bu toprakta sessiz uyurken siz
Babayiğitler hakkınızı nasıl ödeyebiliriz
Evrendeki güllerden taç yapsam hepinize
Sanırım yetişmez bu vatan şehidine

Dünya durdukça çiğnetmeyiz bu yurdu
Laik cumhuriyet bugüne kadar korudu
Anlatması zor hürriyet aşığı yurt severler
Ruhunuz şad olsun aziz şehitler

Feride Temel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1005678/canakkale-nin-aziz-sehitleri.html>

Ruh parçam

Birazdan
Güneş eksenini uzatacak güne
Tabiat ana uyanacak
Çiçekler boy atacak
Ve bende hümanist aşklar başlayacak
Koşulsuz sevginin güzelliğiyle
Özüme yaklaşacağım bir adım daha
Uyan ruh parçam

Birazdan
Önce kendimi
Eleştiri yağmuruna tutacağım
Sonra diğerlerine iyimser empatilerim var
Uzak doğulu çocuğun gözlerinde
Sanki Buddha konuşur
Bilene sabır en değerli hazine
Sevinçlerini hep sona saklar
Sevin ruh parçam

Birazdan
Elin kaleme gider
Şiir yürüyecek aklın duvarlarında
Kendini sevmeyi ve değerli olduğunu hatırlatır
Hakkın olmadığına sahip çıkamazsın
Nefesine odaklan özgür ol
Hayatından bir bilge geçsin
Işıklar içinde
Ve ömrün sonbaharında
Uyan ruh parçam

Feride
21-06-2016

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1030504/ruh-parcam.html>

Ağaç

bir ağaçtım ben
parkta unutilan
gölgemde çocuklar
hatırlattı nefes aldığımı
haksızlığın karşısına
simge olup çıktım...

günlerce sustum
damarlarımdan aktı kan
için için ağladım
yüzümü dönerek
dostluğu kardeşliği
gençlerden öğrenerek
tarifsiz utandım...

kaç rüzgar taradı
dalımı budağımı
dimdik durdum
manidar sevgiyle üşüdüm
bedenimi güven sardı
kalabalık yalnızlığım
ay yıldızla boyanırken
bana özgürlüğüm kaldı...

Feride
12- 04 -2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1051281/agac.html>

Hazan

evrenin kurlsız yası çekim
ruh parçamla dolandır etiketim
üşüdüğümdede sarmalar ceketim
yazdan kalma günle avunurum hazan

kara kışındır dayanması yakın
mazi geçmişte hüzünlenme sakın
umut çiçeklerim kalpte bir bakın
yazdan kalma günle avunurum hazan

seni sarı yapraklarıyla severim
dolunayda ışık olur yüzerim
yok saydığın gerçeğinde gezerim
yazdan kalma günle avunurum hazan

Feride
26-10-2016

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1054956/hazan.html>

Çöl rüzgarı

rüzgarım durdu
ve dalgalarım sustu artık

bir karanfil bırak uzandıgın limanlara
tek bebeli bir kanguru olsun hasret
ellerinde ayrılığı tutma
yüreğini fesleğen kokulu toprak törpülesin

sayılamayacak dermeler gönderilsin gökyüzünden
varsın yıldızlar yağsın gözlerin şuasına
alaz alaz kıvrılsın özlem iskeleti
duru ve yalın cümleler dökülsün dudağından
sonsuzlukla hasbihal olmadan
umudun kanadını hiç bir fırtına kırmamasın

hatırı sayılır ricalarda bulunsam
ne olur
uzak iklimler sokağında ara beni
tarcınlı kurabiye yapıp bekleyeceğim
sulu-sepken nisanlarda tenim

sonrası
nasırlaşan ayaklarımıza
denizin maviliğini giyiyelim
kum gerdanlık düzesin boynuma
içimizde depreşen duygular kanasada
bırak kanasın dalgalara söylemeyelim

uykuya emanet ederken düşlerini
umudu bakire özlemlere terk etmelisin
kimi vakit de
ülkemin sahipsiz ellerinden tutup
şu karmaşık yaşananlara inat
tılısımlı bir yarım adanın limanında
Atam gibi bir kurtarıcı aramalısın

er veya geç yokluğum
okunması zor defterler bırakacak
içinden çıkamadığın fosilli aritmetik dolanacak aklına
kendini çorapsız sorguların içinde bulacaksın
tanıdığım hüznün doğuran bir sonbahardan

ben bağışlasamda
hiç bir sevda af eder mi
halkım nasıl unuttur
ülkesinin gerçek sevmeyenini
yüreğim bozkır bir çöl rüzgarı
içimde al mendil oyasız
mümkün mü unutmak
bıraktığın izler kadar karanlık değil mahzen

05-18-2010

Feride Temel

Kaynak:

Sevgi var olmaktır

sevgi aranmaz hissedilir
sevgi pazarlık hiç değil
hak etmekle alakasızdır
maraton bir koşu değil
saf bir bilinçtir...

sevgi yargı kabul etmez
sevgi sahiplenme bilmez
harcanacak para değil
sen benimsin demez
sevgi madde değil koşulsuzdur...

sevginin doyumsuz enerjisi
insanı güçlendirir
karanlığı aydınlatan
yaşamı kolaylaştıran
kalpdeki kötülüğü eritendir...

sevgi hiç yalnız olmadığımızı
hatırlatan öğretendir
sevgi sonsuzluktur...

sevgi herkese eşitlik tanır
yolu Kendini sevmekten geçer
geçte olsa bulmak
yaşadığının farkına varmak
sevgi börtü böceği sevmektir
evrende var olmaktır...

18-08-2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1112246/sevgi-var-olmaktir.html>

Anla

hayatını kendi yarattığın
düşünce olduğunu
konuştuğun sözlerin
er veya geç sana döndüğünü
kimi yargılasan
kendi içine şüphe düştüğünü
anla artık ruh parçam...

öfkenin kinin hırsın
kalbine zarar verdiğini
mutluluğun bir amaç değil
yol olduğunu
yaşadığın hayatı
kendin seçtiğini
anla artık ruh parçam...

iç huzurun anahtarı sende
gelirken affetmeyi öğrende
özgürlüğüne düşkün ol
sakın kendini erteleme
meyvesiz bir ağaç gibi hür
ve aydınlıktır bütün olduğun yol
anla artık ruh parçam...

16-08-2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1112728/anla.html>

Hazan

Evrenin kuralsız yasasıdır çekim
Ruh parçamla dolandır etiketim
Üşüdüğümde sarmalar ömür ceketim
Yazdan kalma güneşinle avunurum hazan

Kara kışın kapıya dayanması yakın
Mazi geçmişte hüzünlenme sakın
Umut çiçeklerim yüreğimde bir bakın
Her mevsim sevildiğini savunurum hazan

Seni sarı yapraklarınla severim başta
Dolunayın karanlığa ışık olur kaçta
Yok sayamadığım tek gerçek her yaşta
Bir damlayım denizinde kavrulurum hazan

Feride
26-10-2016

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1119268/hazan.html>

Ekimin yelkovanı

sonbaharın kalbini tutmak istiyor insan
arıyor ilkbaharın zulada sakladığı tebessümü
istersen yüreğinde kasımpatılar açar
veda etmeden gitti yurtlarına
göçmen kuşları
eylülünden kalma güneş enerji saçar
güneş en sadık dostumdu
her sabah yedi otuzda karşıma çıkar...

bir çocuğun elinde uçurtma
gelin duvağı gibi uzun kuyruğu
gökyüzü bayram havası giyinik
dans eder ebem kuşağının renkleri
şiiir fırtınadan kaçıştı önce
sonra ayrılmaz oldu yaşam biçimi
ama insan unutuyor
kum saatinin tepesinden inmeyi
ekimin yelkovanı hatırlatır
her akşam yedi otuzda selamla el sıkır...

griyi maviyi yeşili keşfettim
elliden sonra hayatı bir başka algılıyor insan
doğru yanlış iyi kötü yok ki
öğreniyorum her deneyimden sonra
sıfırdan başlamayı
sıfırı görmeden biri bulamıyor insan
kendimden başlarım sevgi nehrinde yüzmeyi
şükür ilahi bir duadır
her gece bir otuzda öze ulaşır huzur saçar...

20-10-2017

Feride

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1123125/ekimin-yelkovani.html>

Atam

Cumhuriyet ÷lkemde 1923 kuruldu
Paylaşılmiş topraklar düşmandan arındı
Kılık kıyafete medeniyet sarıldı
Atamın sayesinde huzur bulduk hepimiz

Kadın ilk defa oy hakkını kullandı
Hürriyet geldi insan olduğu hatırlandı
Kadın olan varlık laiklikle tanındı
Atamın sayesinde eşit olduk hepimiz

Kızlar ve erkekler aynı sırayı paylaştık
Din , dil, ırk ayrımı yapmadan kaynaştık
Her sabah andımızla günaydınlaştık
Atamın sayesinde mutlu olduk hepimiz

Sevgi tohumlarını ektik her şey yolunda
Unutulan insanlık çıktı ortaya sonunda
Yurtta sulh dünyada barış kolunda
Atamın sayesinde birlik olduk hepimiz

Feride

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1124871/atam.html>

On kasım

sisli bir kasım sabahıydı
hüzün buhar olmuştu gökyüzüne
o sabah güneş yoktu
rüzgar esmiyordu
bulutlar matemde
ay ve yıldızlar suskun
evren ağlıyordu

dokuzu beş geçe
bir bilge geçti yeryüzünden
güller kurşun yemişti dikenden
ülkem öksüz kalmıştı
acı acı çalıyordu
bütün gün siren

Feride
10-11-2017

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1126982/on-kasim.html>

Armağan

ıslak bir mendil yüreğin
Çok hüzün yağdı
kor ku yüzünden
sevginin girişi zor
sarp bir kayalık sevincin düştü
hayalin yüzünden

düşünceni değiştir
odaklan pozitif e
yeni yıl armağanı yap
haydi kendine
sevgi tohumlarını ek
bilincin bendine
yaşam değerli kıymetini bilene
hep gülümse
mrn sonuna dek

Feride
1-1-2018

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1136954/armagan.html>

Toynak gül

güneş süzmesi yaprağa düşen
toy bir gül ağacının
ihtişamıyla çözülmüştüm

o toprağı ısıtıyordu
utanan bir tomurcuk beliriyordu
ısrarcı bakışlarını güneşe gösteriyordu...

ben mi topraktan geldim
yoksa toprak mı benden

hiç düşünmemiştim bu ana kadar
uzakta değil cevaplar
yaşamı kabullenen
bir gül ağacı
mevsimleri severek gönderen...

evrende her şey düzenli
ne bir fazla ne bir eksik
almayı bilirsen
bu bütünün hediyesi
aklımda bayram arefesi ...

hiç kullanılmamış
altın kaplama bir kelime var dilimde
onu vekil tayin ettim her nefesime
hatırladıkça ederim şükürlerimi
bendeniz gül ağacı
açmaya hazır tomurcuğun kendisi...

Feride
24-01-2018

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1141276/toynak-gul.html>

Bitmeyen sancı

herşeyi unutarak başladı yaşam
saf bir enerji kılığında
daireler çizerek kör ebe oynuyor
hesapsız ,kitapsız , yargısız
aç karıncalara ekmek kırıntıları döküyor
denizdeki yaralı yunus bakışıyla...

ince ince ben duygusu oluşuyor
iğde çiçeklerin kokusuyla
sarışın saçların uzunluğunda
ağız boşluğuna kaba fikirler düşüyor
ilki komşusunun bahçesinden
erik çalmakla başlıyor
fal taşı gibi göz bebekler
faili meçhul cinayetlere tanık oluyor...

dağ tebe şehir derken
boz topraklarda arıyor solucan yuvalarını
üzerinde özgürce koşan köyleri düşünüyor
aç susuz dudaklar çatlak
yüreği kayıplar anonsunda
gözleri ağaç dibinde uyuyan
çobanın matarasında
kalbinde kırık kemanın akortsuz sesi
yakınından geçen leylek gülüyor...

tek tek ipe düzüyor dünü
kendini yitirmenin acısı
pişmanlıktan yarım yamalak ölüyor
bitmemiş türkünün sancısı
hatırlanır bugün ölümün günü...

Feride

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1142654/bitmeyen-sanci.html>

Nehir

Nehrin içinde medcezir nedir ki
Dalgaya dolanırken boğulma gönül
Evren'de beden ve ruh bir ikilem
Özünden uzaklaşıp yok olma gönül

Tufan yatağında rüzgar eserken
Hafif bir yelden üşüme derken
Bu fani dünyada göçerken erken
Halihazır illüzyona geç kalma gönül

Senin yurdun bura değil bilesin
Rüyada olduğunu önce kestiresin
Gamı kederi kini habire silesin
Bir damlaydın nehre dalma gönül

Hayat bir mum ışığı ömürse kısa
Sevgidir yol pusulan kadim nisa
Su aktıkça yatağını geç bulursa
Mazlum tut ahını alma gönül

Feride

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1155384/nehir.html>

Lehçe

bir nemli özlem gezer
düşer yüreğin hebası
hasret şelalesine damlar
sahibi kayıp cabası

el açtılar gökyüzüne
içten dua ettiler
kavrulan göğsünde
kabul oldu niyetler

kırık pencere sızar gece
cama kondu bir serçe
mor leylaklar taç oldu
gece kuş dilinde lehçe

Feride
05-04-2018

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1156636/lehce.html>

Karşı kaldırımlarda suskun çığlıklar

ahşap duruşlu
yürüyüşü eski yıllara
güze düşen ilk kar
dost yitirmişliğime yanmışlığım
üryan yalnızlığım içime kanar.....

okuyorum bir yalnız adamın
suskun çığlıklarını
şairliğin delikanlılığında
yalnızlığın ihtiyarlığını yazar
karşı kaldırımlarda çağırır
başka bir gönül dostum
kekremsi akşamın tadı
düştü gözlerimden hatıralar.....

anibal sonbahar sarısı
yokladı doğanın yeşilini
biraz erkenciydi antik şehir
öksüz şimdi sevdalar
gönülden güfteler kırbaşlar
rüzgarın yelini
söyle gönül boş sokaklara
bu yürek daha ne kadar yanar.....

F.T
02-12-2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1158947/karsi-kaldirimlarda-suskun-cigliklar.html>

Bilimsel

biliyorum...
öyle bir yaşam sürüyorum ki
yeşil bahçeler altında ırmaklar görüyorum.
bazen endişe , korku , yalnızlık,
birde kirli fistanlı zebaniler olmasa
yaşarken kimileri ön fasılda
kendimi beyaz perdede
rol alırken buluyorum.

yazdım , karaladım
yaşayarak öğrendim.
insanı seviyorsan her canlıyı seveceksin.
azimli isen başarıyı yakalayacak,
sevinçten uçacaksın.
sabrın ergeç mükafatını göreceksin.
bağışlamakla erdemliğin mertebesine
erişeceksin.

geceyi seviyorsan yıldızları sayacaksın
yağmuru seviyorsan gözyaşıyla tanışacaksın.
rüzgarı seviyorsan fırtınaya tutulacak,
acıyı yaşayacaksın.
vaktinden önce olgunlaşacak,
mutluluğun değerini anlayacaksın.
bir damla umut içinde varsa
demek ki hala yaşıyorsun.

sen zavallı hiç değilsin.
önce kendini sevmişsin.

biliyorum...
zaman o kadar kıymetli ki
sonbahara dakika kala tanıştım.
dün yok, yarın hiç yok
bugün var bugün yaşıyorum.
insan kalmanın savaşını veriyorum.

Feride Temel

07-04- 2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1163685/bilimsel.html>

Hangi mevsim

hayatın içinde yoğrulurken yaşam
elliden sonra kendini buluyor insan
bir hayli yoruluyor
yağmuru beklerken nisan
kapıda geliyor dolu
yüreğin hangi mevsimde?
geçmiş geçmişte kaldı
içeriği hasret olan bir şiir yaz...

anlat çocukluğunu
sonra gençliğini
uğradığın haksızlığını
anlat yalnızlığını
elliye kadar bağımlılığını...

ayrılık ölüm değildir
kavuşmak varken kederlenmek niye
var olan bir şey
bırakmak zor olsada
acılar senin pişmene gerek
mağdurluk zarar
damdaki serçenin kısmeti
buğday tanelerinde
ekin biter bekle
emek boşa gider mi ?

sevginin kırıntıları dökülmüş kalbe
geçit verir mi hiç bir talana
bu dünya yalan ibret alana
şükür en güzel duadır yaradana
güneşli günler yakındır
teslimiyeti seç bırak akışına ...

Feride
10-06-2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1169556/hangi-mevsim.html>

Her akşam yürürüm dolunaya

adaletsiz yarışlar yaşanıyor
emeği sömürenlerin ruhunda
kaleme okula hasretken çocuklar
silah seslerine alıştırılıyor
oysa Tanrı bütün kulları sevgiyle yarattı
insan bu karmayı nasıl öğrendi?

efkar bastı yine
umut işte
umuda köprü olsun diye
uçurttum güvercinleri...

hırs kin doyumsuz bir kaynar kazan
sebepler sonuç ilişkilerinden uzakta insan
tutuklanıyor yargısız infazsız
görevini doğru yapan
dahası da var
komşu cinayetlere kurban küçük eyllüller...

insan nereden nereye geldi
anlamakta zorlanıyor aklım
kızgın çölde huzura hasret yürekler
Umut işte
gökyüzüne astım hukuksuz zamanları...

ayağım gelgit ormanında toprağa değse
gövdesi kalın bir ağaca sarılısam
enerjim yükselse başlasam gülmeye
unutsam eyllülleri ...

çocukluğumun yüzünden öperim
her akşam yürürüm dolunaya
umut işte
ışığın doruğunda çözüm üretmeye...

01-07-2018

Değerli seçki kuruluna çok teşekkür ederim .Şiirimi günün şiiri seçtikleri için

Ayrıca şiirimi beğenen ve yorumlayan şiir dostlarımda çok teşekkürler saygılarımla

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1173034/her-aksam-yururum-dolunaya.html>

Mavi güneş

gözlerin güneşten almış sıcaklığını
mavi ela ve yeşil karışımı
endeksliydi bu isim ondan kurdum sana
sonhaharın kasım güneşi gibi düştün yüreğime
koca on sekiz yılı attın geriye
varlığın gönlüme mutluluk kattı...

toy gençliğin efil efil esmekte
hayat felsefen sevgi,merhamet,hoşgörü
kendini çok sev ödüllendir onu
hayat senin doğru seçtiklerinle güzelleşir
hatalarından ders çıkar olur mu prensesim...

seveceksin sevdiğin kadar sevilleceksin
kendine bonker ol bir tanem
korkma terk edildiğin zamanlar
her acı güçlü olman için sınavdır
pişirir yüreğini sertleştirir
yalnızlık iki kişilik mutsuzluktan iyidir...

dürüstlük pahalı bir hırka
her bedene uymaz sen gerçeğinle giyin
yalandan haramdan vicdanına sığın
kendinle barışık ol
değer bilmeyenlere harcama vaktini
renklerin siyahında kalma beyazıda tanı
gök kuşağının renklerinide giyin...

el alem örgütüne şans tanıma
gücünü emer enerji vampirleri
olduğunla yetin sen çok değerlisin
bu geminin kaptanı sen dümeni sende
her sabah güne gülümseyerek başla
aynada gözlerinin içine bak
o senin gerçeğin olsun...

inancın gücü büyük hayallerine inan
demlenmiş insanlarla sohbeti sev
iyi düşün düşüncelerin yarının olur
kararlarında iç sesini dinle
şükür et Allah'a teslim ol yavrum
yeni yaşın kutlu her anın mutlu olsun prensesim...

19-11-2019

Feride

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1192301/mavi-gunes.html>

Baharın geç geldiği Şehir

sen bu Őehri tanımazsın
oysa her sokağın ayrı bir sorusu var
karanlığa gideni mahzende saklar
esir mahlası sırlı bakışlar
yaşamın ışıkları mevsiminden önce sönük
sarı ıŐıkların aydınlattığını sanırlar...

denize hasret Şehrim
balık kokusunu akvaryumla avunur
uyuŐmıŐ baŐların ayak sesleri
tren garında unutulur çocuklar
peronlarda sevdiklerini karŐılayanlar var
Özlem güvercinleri uçuŐta
trenin düdüğü ile irkilir insanlar
Şehrin sokaklarına ayrılık yağıyor...

sen bu kenti tanımazsın
yazı ılık kıŐı karsız ve soğuktur
küçük köylerdeki samimiyeti bulamazsın
mahsumiyetini yitiren çocuklar gibi
hayal kurmayı çoktan unutturdu
imlası bozuk Şiirler yazdırdı
sana
bana
baharın geç geldiği Şehir
gurbet ve zlem kokuyor...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1202673/baharin-gec-geldigi-sehir.html>

Zaman ilacı

seni unutmak isterken
bulut dolaşıyor saçlarıma
kestiğim kıl sen kokuyor
yağmur çiliyordu
Sensiz saatlere

çığırtnkan burası
kan
an
geride kalan
yasını tutuyor
zaman en iyi ilacı

gezdiğin sokaklar boş
içimde cebelleşir acı
yokluğun belli
söylemişti falcı

bakma öyle
telafide zayıf
karşımda gülümseyen resmin

gizlenmiş sana ait sevgim
bilemedim
can dostum
gidince belli olurmuş yer
geç de olsa anladım
dumanım

Feride

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1207906/zaman-ilaci.html>

Yaralı Őirin gölgesi

kırık cam kenarından sızan
yeşil gözleri olan bir masal anlat bana
ayağına çarık arayan çocuğun
hayallerini öp alnından...

süssüz sade olsun ciğerine çektiğın havan

çözülmemiş meseleler halı altına süpürölmüş
kapanmamış yaralar üstü açık ...

bir zemheri günü
kargaların gökte uçuştugu
yalnızlığa terk edilmiş sokağın
nefes nefese koştugu
çiğnemen hayalleri arşınlayalım...

bir kuşluk vakti
kar tanesine düşen sevdalar
düşmeden yakala kanatsız düşleri
aç yüreklere umut diye saçalım...

uyanırsan yaralı bir Őirin gölgesinde beni ara

avcumuzda su içirelim dört ayaklı dostlara
topladığımız ekmek kırıntılarınıda ...

bir gece vakti
yıldırım gibi düştü akla
açlıktan ölmek üzere olan çocuğun
kargaya yem oluşu...

bazı vakalar silinmez efsanedir
ince ince hatırlanınca kanatır
nerden düştü bu lacivert geceye...

Feride

Değerli seçki kuruluna ve beğenen yorum yazan dost
arkadaşlara çok teşekkür ederim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1213214/yarali-siirin-golgesi.html>

Haberin var mı

Doğruyu söylersen ortam gerildi
Rica etsen dost ömür ilerledi
Kaç defaya mahsus af dilendi
Yazdığım mizahtan haberin var mı?

Çok uzun yıllar gurbet dolaştın
Acıyla hüznle laf dağı aştın
Riyadan ırak hakikata ulaştın
Yazdığım şiirden haberin var mı?

Dilerdim yaşanmasa kalsak böyle
Daha ne idem elimden gelen söyle
Olanlara biraz empati yapsan öyle
Yazdığım hikayeden haberin var mı?

Bilgece konuşmak isterdim sizinle
Kalp karışık nefis ağır basıyor haliyle
İlahi adalete güveniyorum izninizle
Yazdığım günlükten haberin var mı ?

Değmezdi dünya hali için bunlar
Kırk yıl düşünsem gelmezdi bunlar
Sığındım yaradana uzak olsunlar
Yazdığım mektuptan haberin var mı

Feride
17-03-2019

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1222711/haberin-var-mi.html>

Sen ve ben

sen ve ben
aynı evrene gelen
hiç birbirinin benzeri olmayan ayrı ruhlarıyız ...

aynı dünyanın havasını soluyan
suyunu içen ağacına tırmanan çocuklarıyız ...

sen ve ben
aynı denizin irili ufaklı dalgalarıyız ...

aynı güneşten gelen
farklı boyutlarda ışık süzmeleri...

sen ve ben
aynı gökyüzünün karanlık gecelerini
aydınlatan tatlı birer seraplarıyız ...

söylesene!
aynı kıyıya vuran dalgalarsak,
aynı gökyüzünü istiyorsak bu yarış niye?

anlasana !
aynı sahilin ıslak kumlarıysak
aynı geceyi aydınlatıyorsak
nedir farkımız?

nedir birbirimizi üstün kılan şey
eğil kalbine sor...

ne söyleyeceğini dinle
hisset kendini eşitle
uzat ellerini sevgiye...

Feride

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1228241/sen-ve-ben.html>

Anne sevgisi

beni daha bebekken vermişler dedeme
büyüdükçe yabancılaştım kaldığım yere
buldukları söylenirdi bir derede
küçüktü çocuk kalbim
belki doğrudur derdim
dedemin sevgisi unuttursada
şüphe iç kemirirdi...

yedi yaşından sonra
gerçeklerle yüzleştim başkasının kızıldım
sert görünüyordu babam
beni hiç sevmemiş ki
askerden selamı bile gelmemiş
sevgi vermesini bilmiyordu
atasından görmemiş ki
geldikçe ıssız karanlığa saklanırdım
dedemle tartışmalarına şahittim
konu beni götürmekti...

ilk okulumu bitirdim
orta okula gitmem gerekti
büyük kavgalarla ayrıldım
kızım okumalı cahil kalmasın derdi...

üç yıl babamların yanında kaldım
liseye gitmek için yine ayrıldım
alışmak zordu ...

böyle geçti çocukluğum
dedemin sevgisi kıskanırlardı
payıma düşen
lise ikiden terkti
yolum gurbetti...

on altısında ilk anneliği tattım
ben anneye muhtaçken
sonra diğer çocuklarım oldu
Sevgiye açtım
kalbimi çocuklarımla doyurdum
elimden gelenin en iyisini yaptım ...

torunlarım oldu
hayat şartlarından
onları büyütmede bana düştü
anne demeyi seçtiler güzellerim
on sekizini yaşadılar şimdi
ve yıllar birbirini kovaladı
altmışa merdiven dayadım...

her anneler gününde içim burkular
ben çocuklarım gibi sevilmedim ki
nine de olsan annelik yaram kanar
öteki yanım eksikti...

Feride

Bütün annelerin anneler günü kutlu olsun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1232970/anne-sevgisi.html>

Ver yüregimi ellerime

sabır ile oldu sülün
bir gri bulut şimdi
yüregimde kördüğüm
kurur kristal vazoda gülün
ben arayışlar içinde
ayakların sıra dışı
bastığın kaldırırma
sarı bir kanarya bırakıyorum

kalsın ayakların orda
bende yürüsün bu özlem
duvarlar dost görünsün
kibirli olsun yüreğin
eğilmesin fotoğraflarda boynun
dik dursun onurun
baktıkça incineceksin
kahredecek seni pişmanlık duygun

son bir karar ver kendine
kır ümidini gecelere
bensiz hayatın rast gele
ver yüregimi ellerime
dokunma tenime
kuşlarla özgürlüğü yarışıyorum

Feride Temel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1308619/ver-yuregimi-ellerime.html>

Araf

Kapısı yok bu şehirlerin
Duvarlarında
Gökyüzüne tırmanan bulutlarında
Dumanında
Araftayım

Yerde bir sakallı akbaba kuşu
Savaş başlatıyor
İrdeliyor duygularımı
Sınırı zorluyor bakışları
Anlamış değilim
Kapatmış
Hayata uzanan umutlarımı

Sarı benizli ruhlar geziniyor
İsfahan halıların üzerinde
Papatyalar kokusunu yitirik
Hissetmiyorum envai kokularını

Ah sevdiceğim
Hani bir sözün vardı
Aylardan ağustostu
Beyaz umutlar yürütmüştüm
Aradım nerde
Yıllar telef etti onları

Feride
28-02-2022

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1418731/araf.html>

Çocuklara bırakalım

bırakalım evreni çocuklara
nasıl oynayacaklar
nasıl kumdan kaleleri
yıkıp yıkıp yapacaklar
bizler gökyüzünden seyredelim...

bırakalım evreni çocuklara
nasıl haksızlığa direnecekler
sevgiye özgürlüğe koşacaklar
bir sıcak ekmeği bölüşecekler
düşenin elinden tutup kaldıracaklar
bizler gökyüzünden seyredelim ...

inanıyorum her şey güzel olacak
börtü böceği sevecek
korkusuz yaşayacaklar
bir anlıkta olsa evreni kucaklayacaklar
bırakalım evreni çocuklara
görelim
nasıl dost olacaklar
bizler gökyüzünden seyredelim ...

Feride
23 nisan ulusal egemenlik ve çocuk bayramı kutlu olsun.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1428991/cocuklara-birakalim.html>

Yüreğine sor

Nötr ol ilk karşılaştığında
Gözlerin içine bak bakıştığında
Sözlerin ahenkli olsun konuştuğunda
Sade ve gerçekçi ol davranışında
İnsana ,hayvana sevgi verene git
Doğru insanı bulmak istiyorsan...

Dinlemeyi seç çatma kaşını
Oynayıp durma geç saçını
Acele edip sorma yaşını
Haram saçandan alma aşını
Tabiatı koruyup sevene git
Doğru insanı bulmak istiyorsan...

Sözünü uzatma doğru cümle kur
Öfkene hakim ol sakın dur
İki insanın bildiği değil sır
Beden dili anlatsada yüreğine sor
Kendine değer verene git
Doğru insanı bulmak istiyorsan...

Vicdanlı insan iyidir desende
İmanlı insan insaflıdır görsende
Utanan insan namusludur bilsende
Haksıza karşı gelen adildir saysanda
Yüreğinin götürdüğü yere git
Doğru insanı bulmak istiyorsan...

Feride

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1430025/yuregine-sor.html>

Çağlayan deniz

Acele etmeyin
Öyle gece yarısı açmayın şu demir kapıyı
Gelmeyin üstüme üstüme
Suçsuzum
Pişman olursunuz sonra ...

Ne bir cana kıydım
Ne bir kadını utandırdım
Ne bir çiçeği dalından kopardım
Ne bir çocuğu üzdüm
Kerbela'da Hasan ,Hüseğin kadar günahsızım...

Üç fidanız dar ağacında
Tahta direğin sayacında
Mücadelemden pişmanlık duymadım
Yastığımın altındaki son mektubu
Dertli babama yollayın
Ağlamasın anam ,gardaşım
Dik tutsun başını
Nağmerde boyun eğmeyin...

Ben ölsemde biliyorum
Özgür düşüncem sonsuza dek
Sayın ki yuvası bozulmuş kuşum
Erzak taşıyan ayaksız karıncayım
Yüreğinize korku düştü bir kere
Bedenim toprakla buluştuğu an
Bilin ki yaşayacak hayallerim...

Elli yıl geçse de çağlayan deniz oldum
Bedenim yok fikirlerim yaşıyor
Suçsuzdum yaptıklarına pişman oldular...

06-05-2022

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1431218/caglayan-deniz.html>

Yem oldu

Şile'nin koylarında yürüyorum
Parmağımda yüzükle bekliyorum
Gelen kayıklara seni soruyorum
Sevdamız bir tufana yem oldu...

Ah nerede mis kokulu çiçekler
Başında al yazmanı yemeniler
Mesken oldu bana derya denizler
Sevdamız bir tufana yem oldu...

Uçuşuyor gökte martı kuşlar
Deniz ve ailen sebepsiz suçlar
Al beni de kollarına otursun taşlar
Sevdamız bir tufana yem oldu ...

Ferce
20-05-2022

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1433433/yem-oldu.html>

Dilara

Dilara Ren nehri gibi bakışların
Açık mavi bulut göz bebeğinde saklı
Dışarıdan soğuk buz saçağı
Oysa sığ kalbinin duvarları gün yanığı
Saklasanda ben duyarım o sessiz çığlıkları...

Sanki bir savaş kalıntısı
Gülüşünün gamzesine tünemiş
Bende paketli bütün özlemin
Sunamadığım neler var sana bir bilsen
Sağ yanım Ren nehri ,diğer yanım Dicle
Akdeniz'e kadar uzanmışım Dilara
Sende özgürlük hevesi
Bende hasretinin çilesi ...

Mona Lisa resimdeki gibi gizemli duruşun
Kimsenin fark etmediğı polyanacılığı
Ben açık seçik görüyorum
O taş kalpli görünen sen değilsin ki
Güçlü görünmek için kalbini zorluyorsun
Ah Dilara bir özünü kuşansanda çıksan karşıma
Ren'in suları ısındı ,sen neyi bekliyorsun...

Feride
25-06-2022

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1439271/dilara.html>